

Sendikada örgütlenen işçiler
işten çıkarıldı!

İzmir’de işten atılan
Dost Cam işçileri
direnişte!

S/04

Kampanyamızın ardından

Özgür Gelecek’in
kampanyasından
çıkarılacak notlar

S/08

MHP ve AKP arasındaki yol
kardeşliğine dair

“Taş üstünde taş
kalmayan” kentler
ve taş siperlerin
direnışı

S/09

Bir HBDH değerlendirmesi...

İddialı ancak mütevazı
bir adım:
“Halkların Birleşik
Devrim Hareketi...”

S/12

Özgür gelecek

Haftalık

Pêşeroja Azad

Sayı: 80

www.ozgurgelecek.org

Fiyat: 1 TL

14-20 Nisan 2016

Özgür Gelecek'ten

Merhaba,

Gazetemizin bu sayısında devam eden sokağa çıkma yasakları ve hakim sınıf kliklerinin Kürt halkına yönelik açık katliam fermanlarından, kadın kimliği üzerinden devam eden kirlî siyasetlerine, Maraş'taki Alevilerin direnişine birçok makale ve yorum yazısı yer alıyor.

Ayrıca geçtiğimiz aylarda Özgür gelecek gazetesi olarak gerçekleştirmiş olduğumuz abluka ve yasaklara karşı dayanışma kampanyasına dair değerlendirme yazısına da yer verdiğimiz bu sayıda Şengal'de DAİŞ'in elinde tutsak olan Ezidî kadınları kurtarma operasyonunda ölümsüzleşen YBŞ savaşçısı Rojhat Ali (Özgür Dayan)'nin ailesiyle gerçekleştirdiğimiz röportaja da ulaşabilirsiniz.

Gündem

Kürtlere katliam ve tehcir, işçi sınıfına kölelik düzenine geçit yok!
**BİRLİK MÜCADELE
DAYANIŞMA**

S/03

Pusulâ

Devrim kitlelerin eseridir-6

S/11

Katliam ve kölelik düzenine GEÇİT YOK!

BİRLİK, MÜCADELE, DAYANIŞMA!

Önümüzdeki günlerde tıpkı Newroz'da yapıldığı gibi 1 Mayıs yaklaştıkça, yığınların korkuları büyütülerek bunun üzerinden bir biat yaratılmaya, toplumsal muhalefetin etkisi bu şekilde kesilmeye çalışılacaktır. İşçi sınıfının hak gasplarına yönelik tepkilerine, insanca bir yaşam uğruna yürüttüğü örgütlenme mücade-

lelerine karşı azgın bir devlet terörü uygulanmaktadır. Buna rağmen işçi sınıfının biriken öfkesi bu setlerden taşmaktadır. 1 Mayıs tam da önümüze örülen korku duvarlarını yerle bir edeceğimiz, geleceğimize sahip çıkarak, dayanışmamızı ve birliğimizi büyüteceğimiz bir güne ev sahipliği yapacaktır!

S/03

Maraş katliamından günümüze değişmeyen zihniyet

Maraş'ın Dulkadiroğlu ilçesine bağlı Sivrice Höyük (Terolar) köyünde 3 bin alevi Kürt'ünün yaşadığı bölgeye 27 bin kişilik mülteci kampı kurmak düpedüz provokasyondur. Bu tür demografik yapıların değiştirilmesi suretiyle yapılan göçertme ve yok etme girişimleri geçmişten günümüze Aleviler ve Kürt halkı üzerinde oynanan kirli devlet politikalarıdır.

1978 de Maraş'ta günlerce devam eden ve Alevilere yönelik saldırılarda 105 kişinin yaşamını yitirmesiyle sonuçlanan katliamın korkusunu henüz üzerlerinden atamamış olan Alevilere yönelik, bu kez yeni bir katliam girişimi için zemin hazırlanıyor. AKP iktidarının Sünni merkezli tekçi zihniyeti farklı inançlara olan tahammülsüzlüğü bizlerce bilinen bir gerçektir. Terolar köyünün yanbaşında 27 bin kişilik mülteci kampının kurulmak istenmesi bölgede yaşayan Alevileri göçe zorlamak ve demografik yapıyı değiştirmeye yönelik bir girişimdir. Terolar da yapılmak istenen mülteci kampına karşı bölge halkı başta olmak üzere Alevi dernekleri, HDP ve CHP milletvekillerinin de desteğiyle yürütülen bir direniş var.

Gösterilen bu direniş emperyalist güçlerin kirli savaş emelleri uğruna yapılan bu savaşta, yerinden yurdundan edi-

len Suriye halkına karşı değil. Savaş mağduru halkın yaşam koşullarının iyileştirilmesi elbette her koşulda ezilenlerden yana tavır almış biz devrimcilerin en büyük görev ve sorumluluğudur. Gösterilen direniş tahammülsüzlükte sınır tanımayan bulunduğu her fırsatta Alevilere, Kürtlere, farklı etnik ve dinsel topluluklara saldıran AKP iktidarının son derece kirli ve düşmanca politikalarına karşıdır. Geçmişte defalarca kıyımdan geçirilen, yaşadıkları yerlerden göç ettirilen Alevilerin, Kürtlerin tarihlerinin tekerretmemeleri içindir bu direniş.

“Aleviler evsiz kalmanın acısını iyi bilirler”

Aleviler yaşadıkları topraklardan sürgün

Maraş'ın Dulkadiroğlu ilçesine bağlı Sivrice Höyük (Terolar) köyünde 3 bin alevi Kürt'ünün yaşadığı bölgeye 27 bin kişilik mülteci kampı kurmak düpedüz provokasyondur.

edilmenin ne demek olduğunu iyi bilen, buna defalarca maruz kalan bir toplumdur. Bu anlamda sürgün edilmenin acısını iyi bilirler. Farklı koşullar söz konusu olsaydı eğer savaşta evsiz kalmış insanlara kucak açacaklarını ve misafirperverliklerini de bizler iyi biliriz. Fakat daha önce de kurulan mülteci kamplarındaki İŞİD ve El-Nusra gibi radikal İslamcı grupların varlığı göz önüne alındığında, Alevilerin kendilerine yapılan katliamların travmalarını yıllarca atlatamamaları, gösterdikleri tepkinin haklılığını ortaya koyuyor.

“Alevi öldürmek vaciptir”

Daha önce gündeme gelen İŞİD'in mülteci kamplarında, örgüte eleman yetiştirmek amacıyla kurslar düzenlendiği, kamplarda yaşayan bazı mülteciler tarafından doğrulanmıştı. AKP'nin her fırsatta açık çek verdiği “Alevi öldürmek vaciptir” gibi alçakça bir anlayışa sahip olan İŞİD terör örgütü ve bu örgütün cirrit attığı kamplardan birinin alevi köylerinin ortasına kurulmak istenmesi olası bir Alevi-Sünni mezhep çatışması başlatmak ve alevileri yurtlarından etmek amacına sahiptir.

Halkımız şunu iyi bilmelidir ki; Terolar'da yürütülen bu direnişle beraber gösterilecek her türlü tepki Alevilere, Kürtlere ve farklı etnik ya da dinsel topluluklara karşı her geçen gün tahammülsüzlüğünü artıran AKP'ye “biz senin dayatmacı ve tekçi zihniyetini kabul etmiyoruz” anlamında cevap olacaktır. Bu açıdan gösterilen direniş son derece değerlidir ve herkesçe sahiplenilmelidir. (Bir okur)

H. Merkezi: Pazarcık'a bağlı Terolar bölgesinde yapılması planlanan mülteci kampına karşı 3 Nisan'da düzenlenen eylemde, jandarmanın kullandığı gaz bombasından kaynaklı fenalaşarak hastaneye kaldırılan **Mor Ali Kabayel** (82) yaşamını yitirdi.

Jandarma saldırısı Terolar'da can aldı

Terolar direnişine destek için bildiri dağıttım

Dersim: Pulur Partizan 7 Nisan Perşembe günü hazırladığı “Yeni Dersim, Çorum, Maraş, Sivas, Gazi katliamlarına izin vermeyeceğiz” başlıklı bildirin Pulur merkezde dağıttımın gerçekleşti.

Kürtlere katliam ve tehcir, işçi sınıfına kölelik düzenine geçit yok! BİRLİK MÜCADELE DAYANIŞMA

Yığınların baskı, şiddet ve katliamlarla teslim alınmaya çalışıldığı, yaratılan korku iklimiyle de yılınlık ve teslimiyetin dayatıldığı günleri yaşıyoruz.

TC devleti, 7 Haziran'dan bu yana T. Kürdistanı'ndan başladığı diz çöktürme politikasını adım adım yaşama geçiriyor. Kendisi açısından en büyük tehdit durumundaki Kürt Ulusal Hareketi ve Kürt halkına yönelen devlet, T. Kürdistanı'nda sokağa çıkma yasakları ve ablukalarla büyük katliamlar gerçekleştirdi.

Söz konusu adımlar, TC devleti açısından son derece stratejik bir önem taşıyor. Bugün gerek T. Kürdistanı'nda gerekse de Türkiye'nin dört bir yanında karşımıza çıkan uygulama ve düzenlemeler, Eylül 2014'te Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı tarafından hazırlanan, Genelkurmay tarafından detaylandırılan ve MGK toplantısında son hali verilen Master planlarının birer sonucu. Bu plan tam da 1925'teki **Şark Islahat Planı**'nın devamı niteliğindedir. Şark Islahat Planı, "Türk'ün süngüsünün görüldüğü yerde Kürtlük biter" sloganıyla hazırlanmıştı. Bugünkü planda, özel birliklerin duvarlara yazdığı "Türk'ün gücünü göreceksiniz" sloganıyla hayata geçiriliyor.

Devlet, Suriye Kürdistanı'nda (Rojava) gelişen hamlenin ve buradaki kazanımların kendisi açısından stratejik düzeyde tehdit barındırdığından hareketle buna uygun bir konumlanış içine girdi. Bu konumlanış esas olarak bölgenin demografik yapısının değiştirilmesini amaçlamaktadır. TC devleti, Rojava'da her gün biraz daha kurumsallaşan ve gelişen özerk yönetimlere karşı sınır hattı boyunca tam da Baba Esad'ın zamanında yaptığı gibi bir **Arap Kuşağı** oluşturmayı amaçlıyor.

Suriye'den göç etmek zorunda kalan milyonlarca Suriyelinin terk edilen bölgelere yerleştirilmesi bu yaklaşımın bir sonucudur. AKP tıpkı geçmişte Şark Islahat Planları'yla İskân Kanunları'nda olduğu gibi Kürt halkının yaşam alanlarını yok etmeyi, kültürel birliğini parçalamayı hedefliyor. Sur'un yerle bir edilmesinden sonra acil kamulaştırma kararı ile boşaltılması, Cizre'nin afet bölgesi ilan edilmesi bu amaca hizmet ediyor. Maraş'ta 16 bin Alevi nüfusunun yaşadığı köylerin tam da ortasına 27 bin kişilik konteynır kent kurmak istenmesi de bunu gösteriyor.

Devlet açık ki her krizi fırsata dönüştürmenin hesabını yapıyor. AKP/Erdoğan'ın bugün işbirliğine soyunduğu Ergenekoncularla; milyonlarca Ermeni, Rum ve Süryani'yi katlederek büyük bir soykırıma imza atan, Anadolu coğrafyasında taş üstünde taş bırakmayan, toplumsal dokuyu neredeyse sil baş-

tan inşa eden İttihatçıların kanlı mirasını sahiplendikleri ve güncelleyerek uygulamaya soktukları bir gerçektir.

Gelinen aşamada devlet cephesinde işlerin planlandığı gibi gitmediği de bir başka gerçek. Direniş bölgelerinde TC'nin aldığı kayıpların büyüklüğü tüm dezenformasyona rağmen gizlenemiyor. Bin özel hareket polisinin istifa dilekçesi verdiği, özellikle Nusaybin'de devletin aldığı kayıpların büyüklüğü artık herkesin malumu.

Erdoğan'a "**gerekirse uzaktan bombalayanak imha ederiz**" sözlerini söyleten, Nusaybin'deki tüm yetkilerin validen alınarak askerlere devredilmesine neden olan gelişen direniş karşısında yaşanan çaresizliktir. Açık ki devlet, direniş karşısında sıkıştıkça daha azgınca saldırmakta, daha büyük katliamların altına imza atmaya hazırlanmaktadır. Nusaybin'de önümüzdeki günlerde, bugüne kadar yaşanandan çok daha büyük katliamların yaşanması ihtimal dâhilindedir.

Esaslı korku muhalefetin silahlı biçiminden bu bağlamda gerilladan duyulmaktadır. Baharın gelmesiyle birlikte Dersim'den Hakkâri'ye, Bingöl'den Amed'e T. Kürdistanı'nda dağlara düşen her bomba bu korkunun birer ifadesidir.

Korku Duvarlarını Yıkalım; 1 Mayıs'ta Alanlara!

Hâkim sınıf kliklerinin AKP eliyle komuta ettiği rejim 14 yıldır, yalan, ikiyüzlülük, hırsızlık ve yolsuzluklarla bugüne geldi, varlığını sürdürdü. AKP, çürük mal satan tezgâhtar misali "ne kadar yüksek sesle bağırırsam o kadar inandırıcı olur" düsturuyla hareket etse de yüzlerine taktıkları maskeler bir bir düşüyor, gerçekler ortaya çıkıyor.

Karaman'da Ensar Vakfı'nda ortaya çıkan çocuk istismarı karşısında "Aile" ve Sosyal Politikalar Bakanının "bir kereden bir şey olmaz" mealindeki sözleri tam da AKP'nin gerçek yüzünü deşifre etmiştir. CHP de Kılıçdaroğlu'nun dilinden aslında cinsiyet meselesine nasıl baktıklarını ortaya koymuştur. HDP'nin Ramazanoğlu hakkında verdiği gen-soru önergesine AKP milletvekillerine canhıraş bir şekilde karşı çıkması ve sonrasında "mağdur" durumdaki Ramazanoğlu'nu destek ver-

mek için sıraya girmesi ise çocuklara yönelik işlenen cinsel istismar suçunun başlıca sorumlusunu ve failini de göstermiştir. Bu durum AKP'de çürümenin geldiği noktaya yeterince işaret etmektedir. Yolsuzluk, hırsızlık, rüşvet, taciz, tecavüz, uzun süredir AKP için sıradan kavramlar olarak işlev görmektedir.

AKP'nin en verimli kavramının yalan olduğuna ise şüphe yoktur. Davutoğlu tarafından tam da 1 Mayıs öncesinde "taşeron müjde" olarak takdim edilen düzenleme bunun bir örneğidir.

Kamuda çalışan işçilerin kadroya alınacağını açıklanırken gerçek aksi yöndedir. Uygulama ile işçi sınıfı taşeronu bile mumla arar hale getirilmektedir. Söz konusu Özel Statülü Sözleşme'ye imza atanlar taşeronun bile haklarından faydalanamamakta, başta kıdem tazminatı olmak üzere kazanılmış tüm haklarından feragat etmek zorunda bırakılmaktadır. Tam bir yağmurdan kaçarken doluya tutulma halidir yaşanan.

AKP, T. Kürdistanı'nda yürüttüğü haksız savaşa paralel geliştirdiği şovenizmi arkasına alarak, işçi sınıfının kazanılmış haklarına azgınca saldırmakta, savaşın faturasını geniş emekçi yığınlara ödetmeye çalışmaktadır. Kıdem tazminatının kaldırılması, özel istihdam büroları eliyle yürürlüğe sokulmak istenen kiralık işçilik bunun göstergesidir. Hâkim sınıflar, patron tarafından istediği zaman işe çağrılan, istendiğinde işten atılabilen, sendikaya üye olamayan, hiçbir güvencesi olmayan modern köleler yaratma peşindedir.

1 Mayıs tam da bu gündemlerin sıcaklığıyla kapımızı çalmaktadır. Görünen o ki tıpkı Newroz'da yapıldığı gibi 1 Mayıs yaklaştıkça, yığınların korkuları büyütülerek bunun üzerinden bir biat yaratılmaya, toplumsal muhalefetin etkisi bu şekilde kesilmeye çalışılacaktır. İşçi sınıfının hak gasplarına yönelik tepkilerine, insanca bir yaşam uğruna yürüttüğü örgütlenme mücadelelerine karşı azgın bir devlet terörü uygulanmaktadır. Buna rağmen işçi sınıfının biriken öfkesi bu setlerden taşmaktadır. 1 Mayıs tam da önümüze örülen korku duvarlarını yerle bir edeceğimiz, geleceğimize sahip çıkarak, dayanışmamızı ve birliğimizi büyüteceğimiz bir güne ev sahipliği yapacaktır!

İzmir'de işten atılan Dost Cam işçileri direnişte!

İzmir: Çiğli Atatürk Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan **Dost Cam Fabrikası**'nda çalışan işçiler DİSK'e bağlı Cam Keramik-İş Sendikası'nda örgütlenmelerinin ardından patron tarafından işten atıldılar. Arkadaşlarının işten atıldığını öğrenen diğer işçiler arkadaşlarının işe geri alınması talebiyle üretimi durdurdular. Patron ise üretimi durduran bütün işçileri işten çıkardı; işten atılan işçiler fabrika önünde direnişe başladılar.

Özgür Gelecek gazetesi olarak direnen işçileri ziyaret ettik ve işten atılan işçilerden **Süleyman İssi** ile röportaj gerçekleştirdik.

- Sendikada örgütlenmeniz hemen ardından işten atıldınız. Peki hangi ihtiyaçtan ötürü sendikada örgütlendiniz, aktarabilir misiniz?

- 12 yıldır Dost Cam Fabrikası'nda çalışmaktayım. Dost Cam'da çalıştığım ilk zamanlardan beri sorunlar birikiyordu. Şu zamana kadar yöneticilere söylememize rağmen hiçbir sorun çözülmedi. İşçilerin üzerinde baskı sürekli olarak arttı. Biz de bu baskılara karşı çareyi örgütlenmede bulduk.

İş güvencemizi sağlamamız açısından sendikadan başka çıkar yolumuz olmadığı işçi arkadaşlarla ortaklaştığımız noktaydı. Bu yola başlarken birbirimize söz verdik ve bir güven ortamı oluşturduk. Yeni işe alınan işçi olsun, eski işçi olsun farketmeden herhangi bir arkadaşın işten atılmasına

karşı üretimi durduracağımızı bir ilke olarak edindik.

Örgütlenme faaliyetimiz başladıktan sonra birçok arkadaş örgütlendi ve bu durum yönetimi ve patronu rahatsız etti. Üzerimizdeki baskıyı gittikçe artırdılar. Gece vardiyasında çalışan 3 aylık bir arkadaşımız işten atıldı. Biz de bunun üzerine harekete geçtik ve üretimi durdurduk. İlk etapta yönetim böyle bir şeyle karşılaşacağı için neye uğradığını şaşırıldı. Bu süreçte üç talebimiz vardı: **Birincisi**, işten atılan işçi arkadaşımızın işe geri dönmesi; **ikincisi**, üretimi durdurduğumuzdan kaynaklı hiç bir işçinin işten atılmaması; **üçüncüsü** ise sendikal hakkımızın tanınması. Üç talebimize fabrika yönetimi kesinlikle yanaşmadı. Zaten üretimi durdurmamızın hemen ardından hepimizi işten attılar.

Bunun üzerine arkadaşlarla karar aldık ve fabrika önünde direnişe başladık.

- Fabrikadaki çalışma koşullarından biraz bahsedebilir misiniz?

- Çalışma koşulları çok ağırdı. Kaldırdığımız camlar ağır olmakla beraber bedenimizi kesme ve yaralama tehlikesi taşıyordu. Hatta bunun sonunda ölüme kadar gidebilecek tehlikeler atlatıyorduk. İşimiz çok ağır olduğu için bedenimiz de yıpranıyordu. Boyun ve bel fitiği oluyorduk. Bir de zorunlu mesaiye kalıyorduk.

Bizim sırtımızdan bu fabrikalar büyürken bizim yaşantımız, geleceğimiz

büyümedi aksine karardı. Zaten işçileri birleştiren de bu gelecek kaygısı oldu.

- Son olarak okurlarımıza iletmek istediğiniz bir şey var mı?

- Bizim direnişimiz sonuna kadar devam edecek. Biz burada komitemizi ve yürütmemizi kurduk. Beraber toplantılar ve kararlar alıyoruz. Başka fabrikalardan işçi arkadaşlarımız, sendika temsilcisi arkadaşlarımız, kamu emekçileri, sağlık emekçileri de bize destek veriyor ve bizi güçlendiriyorlar.

Biz buradaki direnişi dışarıya anlatmak için bildirimler çıkardık. Bu bildirimlerimizi Organize Sanayi'deki işçi arkadaşlara dağıtıyoruz.

İşçileri bilgilendirmek ve onların desteğini kazanmak istiyoruz. Çünkü, bizim yaşadığımız sorunları yarın onlar yaşayacak. Belirleyici olan buradaki direnişimizdir, burada direnişteki arkadaşların da moralini yüksek tutacak olan en önemli etken ise kamuoyu yaratılmasıdır.

İki tane güç karşı karşıyadır. Bir tarafta biz işçiler ve dostları, diğer tarafta ise patronlar vardır. Burada bu iki güç çatışıyor. Hayatın her alanında da her zaman böyledir zaten, ezen ile ezilen dediğimiz kesimler bunlardır. Dediğim gibi bu direnişi kazanımla sonuçlandırana kadar sürdüreceğiz.

Mart ayında 175 işçi katledildi

H.Merkezi: İş Sağlığı ve İş Güvenliği (İSİG) Meclisi, Mart ayı raporunu yayımladı. Buna göre 2016 Mart'ında en az 175 işçi, çeşitli iş cinayetlerinde yaşamını yitirdi. 2016'nın ilk 3 ayında iş cinayetinde yaşamını yitiren işçi sayısı 415 oldu.

2016 yılının ilk üç ayında iş cinayetleri sonucu en az 415 işçi yaşamını yitirirken, İSİG'in kayıt tutmaya başladığı 2012 yılından bugüne en çok iş cinayetinin yaşandığı ilk üç ay olarak tarihe geçti.

Bakırköy Belediyesi işçilerinden maaşları için eylem

H. Merkezi: CHP'li Bakırköy Belediyesi Tiyatro Müdürlüğü, Fen İşleri Müdürlüğü, Park ve Bahçeler Müdürlüğü, Ulaşım Hizmetleri Müdürlüğü, Yazı İşleri Müdürlüğü, İmar İşleri Müdürlüğü, Ruhsat Müdür-

lüğü, Sağlık Hizmetleri Müdürlüğü gibi belediye birimlerinde kadrolu işçiler, 21 gündür maaşlarının ödenmediğini belirterek 5 Nisan günü öğle saatlerinde Bakırköy Belediyesi ana binasında maaş kuyruğu

oluşturdu. İşçiler maaşlarının ödenmesine ilişkin sorun yaşadıklarını hatırlatarak, bu hafta sonuna kadar maaşlarının yatmasını ve gecikmelerin tekrarlanmamasını talep ederek eylemi sonlandırdı.

2015 İşçi Sınıfı Eylemleri Raporu Yayımlandı!

H.Merkezi: Emek Çalışmaları Topluluğu, 2015 İşçi Sınıfı Eylemleri Raporu'nu kamuoyu ile paylaştı.

Rapora göre; 2015 yılında bin 116 işçi eylemi gerçekleşirken günde ortalama 3,1 eylem yapıldı. Gerçekleştirilen eylemlerin yüzde 13'ü genel (95), yüzde 4'ü dayanışma (31), yüzde 83'ü işyeri temelli (628) oldu.

Ocak ayında 127 eylem!

En çok işyeri temelli eylem 127 eylem ile Ocak ayında olurken bunu Metal işçilerinin eylemlerinin zirve yaptığı Mayıs ayındaki 117 eylem takip ediyor. 628 işyeri temelli eylemin yüzde 45'ini özel sektöre çalışan kadrolu işçiler, yüzde 17'sini kamu taşeronu işçiler, yüzde 17'sini memurlar, yüzde 14'ünü ise özel sektör taşeronu işçiler gerçekleştirdi. İşçiler yüzde 43'ünde patronlara yönelik basın açıklaması, yüzde 24'ünde fiili grev, yüzde 19'unda kamuoyuna yönelik basın açıklaması, yüzde 16'sında ise işyeri önünde kalıcı direniş gerçekleştirdi.

İşçi direnişlerine başlama nedenleri

İşçi direnişlerine başlama nedenleri ise başta işten atılmalar nedeniyle oluyor. İşçilerin yüzde 31'i işten atma, yüzde 21'i işteyken ücret gaspı, yüzde 19'u toplu iş sözleşmesi, yüzde 15'i sendikalaşma, yüzde 13'ü düşük ücret, yüzde 10'u ise sendikaya tepki nedeniyle eylem yaptı.

Raporda göre; işyeri temelli eylemlerin yüzde 29'una kadınların katıldığı belirtiyor.

2015 yılında memurlar 108 eylem yaptı

2015 yılı içerisinde memurlar 108 eylem

gerçekleştirdi. Eylemlerin yüzde 49'unda en azından bir (patrona yönelik) basın açıklaması/yürüyüş gerçekleştirildi.

Kadrolu işler 316 eylem yaptı

Özel sektörde ve kamuda çalışan kadrolu işçilere bakıldığında 316 eylem gerçekleşti. Bu eylemlerde yüzde 41 ile patrona yönelik yürüyüş/basın açıklaması ilk sırada yer alırken, daha yüksek bir eylem yapma kapasitesi gerektiren fiili grev yüzde 26 oldu.

Taşeron işçiler 196 eylem gerçekleştirdi

Kamu ve özel sektörde çalışan taşeron işçiler, 2015 yılında 196 işyeri temelli eylem gerçekleştirdi. Bu eylemlerin yüzde 44'ünde patrona yönelik yürüyüş/basın açıklaması olurken, yüzde 26'sı fiili greve gitti.

Raporda Metal işçilerinin direnişine dair verilen bilgilere göre;

Metal Fırtına diye tabir edilen, Mayıs ve Haziran ayında yoğunlaşan kitlesel fiili grevlerin Türkiye emek tarihinde önemli bir yerde durması bakımından ayrı bir şekilde incelendi. 2010'daki Tekel işçilerinin eyleminin ardından uzun bir aradan sonra ilk kez bir işçi eylemi günlerce ana haber bültenlerinin önde gelen konularından biri haline geldi. Başladığı aylara göre metal sektörü eylemlerine baktığımızda, seneye Birleşik Metal-İş'in resmi grevleri ile giriş yaptığımızı, Nisan ayında başlayan Metal Fırtına'nın Mayıs ayında nasıl zirveye çıktığını görmüş oluyoruz. Başladığı aylara göre metal eylemlerinin kurumsal niteliği incelendiğinde; Birleşik Metal-İş Ocak ayına 28 işyeri temelli eylemle damgasını vururken, Mayıs ayında yapılan 39 eylemin 31'i kurumsuz bir şekilde, tamamen işçilerin inisiyatifıyla yapıldı.

1 Mayıs yaklaşırken "Kadro hakkımı istiyorum"

Fındıklı Belediyesi'nde çalışan bir taşeron işçi olarak Başbakan Davutoğlu 750 bin taşeron işçinin kadrolu olacağını televizyonlardan halka açıkladığında biraz olsun umutlanmışım. Fakat Maliye Bakanı'nın açıklamasıyla Fındıklı'daki taşeron işçiler arasında tartışma kendiliğinden gelişti. Çalışan taşeron işçiler hükümetin özel sözleşmeli personel uygulaması için "yağmurdan kaçarken doluya tutulduk" değerlendirmesinde bulundular.

Ben de bir taşeron işçi olarak kadro hakkımın tanınması dışında hiçbir uygulamayı kabul etmeyeceğimi söylüyorum. Kadro ve güvenceli iş konusunda mücadele etmek zorundayım. Bu yüzden işçilerin birlikte örgütlü mücadelesi ile haklarımızın alınacağını düşünüyorum ve mücadele ediyorum. Bunlarla birlikte, önümüzde işçilerin birlik ve mücadele günü olan 1 Mayıs'ta hep birlikte bütün işçi kesimleriyle 1 Mayıs işçi sınıfının mücadele gününde sokakta olmak ve mücadeleyi daha da geliştirmek inancındayım.

Fındıklılı bir taşeron işçi olarak birlikte mücadelenin önemini kavramak gerektiğine inanıyorum. Zafer direnen işçilerin emekçileri olacak. Başarılı, mücadeleciler, hak alıcı günlerin, bizlerin olması dileğiyle.

Yaşasın 1 Mayıs!

(Fındıklı'dan bir taşeron işçi)

Nokia ve HSBC' de toplu işten çıkarma hazırlığı!

H. Merkezi: Nokia ve HSBC'de önümüzdeki günlerde binlerce çalışanın işlerine son verilecek.

Cep telefonu üreticilerinden Finlandiyalı Nokia, rakibi Alcatel-Lucent ile birleşmesinin ardından çalışanlarının yüzde 14'ünü işten çıkarmayı planlıyor. Bu da yaklaşık 10 bin ila 15 bin arası kişinin işsiz kalması anlamına geliyor. HSBC bankası ise kâr oranlarının düşmesi sebebiyle 50 bin kişiyi işten çıkartmayı planladığı açıklandı. Bankanın Türkiye'de 180 kadar şubeyi kapatma hazırlığında olduğu öne sürülürken banka bireysel bankacılık tarafında küçülürken, ticari ve özel bankacılığa ağırlık vereceği bildiriliyor.

Silopiya'da 8 kişi katledildi

H.Merkezi: So-kağa çıkma yasağının ilan edildiği Şirnex'in Silopiya ilçesinde 7 Nisan günü 2'si çocuk 8 kişi katledildi.

Barbaros Mahallesi'nde hedef alınan evde bulunan aynı aileden **İsa, Ahmet, Muhyettin ve Saadettin Tonguç** katledildi. 70 yaşındaki **Züleyha Şalk** ve **Behiye Erener** şarapnel parçasının isabet etmesi sonucu, yaralanan 2 yaşındaki **Esra Şalk** ise kaldırıldığı Batman Devlet Hastanesi'nde yaşamını yitirdi.

"Kerimoğlu'nu katledenler yargılansın!"

İstanbul: Cumartesi Anneleri eylemlerinin 576. haftasında, gözaltında kaybedilen **Kadir Kerimoğlu**'nun akıbetini sormak için Galatasaray Lisesi önünde bir araya geldi.

Kayıp yakınlarının konuşmalarının ardından Cumartesi Anneleri adına, haftanın basın açıklamasını okuyan **Aylin Hacaloğlu**, 21 yıldır bilinen katillerin yargılanmasını isteyerek, dava dosyasının Anayasa Mahkemesi'nde olduğunu hatırlattı ve adaletin gerçekleştirilmesi için herkesin görevini yerine getirmesini istedi.

"İlhan Çomak serbest bırakılsın"

İstanbul: İHD İstanbul Şubesi Hapishane Komisyonu, haftanın F oturma eyleminde hasta tutsak **İlhan Çomak**'ın derhal serbest bırakılmasını talep etti.

İHD İstanbul Şubesi Hapishane Komisyonu adına basın açıklamasını okuyan **Hatice Onar**, 22 yıldır tutuklu olan İlhan Çomak'ın birçok kronik hastalığı olduğunu belirterek derhal serbest bırakılmasını talep etti.

Rojava'dan TİKKO savaşçısından HBDH'de birleşme çağrısı

Önümüzde çetin ama şanlı mücadele günleri var. Herkesi HBDH içinde faşizme ve her türden gericiliğe karşı savaşmaya ve bu mücadeleye de birlikte yürümeye çağırıyoruz."

H. Merkezi: Rojava'da bulunan TKP/ML-TİKKO savaşçıları tüm devrimcileri; parti taraftar ve militanlarını HBDH içinde faşizme ve her türden gericiliğe karşı savaşmaya ve birlikte yürümeye çağırdı. Türkiye ve Kürdistanlı 10 devrimci örgütün ortak açıklaması ile kuruluşunu ilan eden Halkların Birleşik Devrim Hareketi (HBDH)'ye ilişkin ANF'de yayınlanan bir habere göre Rojava'da bulunan TKP/ML-TİKKO savaşçısı **Pale Dersim** faşizm ve gericiликтen zarar gören herkesi, başta kadınlar, gençler, işçiler ve emekçiler olmak üzere tüm ezilen halk kesimlerini özgürlük, demokrasi ve halkların kardeşliği için örgütlenmeye, birleşmeye ve mücadele etmeye çağrı yaparak şunları söyledi: "Kürdistan ve Türkiyeli devrimci örgütlerden oluşan HBDH içerisinde yer alan örgütler olarak sömürgeciliğe, faşizme ve gericiликтen zarar gören herkesi, başta kadınlar, gençler, işçiler ve emekçiler olmak üzere tüm ezilen halk kesimlerini özgürlük, demokrasi ve halkların kardeşliği için örgütlenmeye, birleşmeye ve mücadeleye çağırıyoruz."

Emperyalistlerin ve gerici-faşist devletlerin Ortadoğu'da yaşanan tüm insanlık dışı kitlesel katliamların baş sorumlusu olduğuna vurgu yapan Pale, "Emperyalistler ve yerli gerici-faşist iktidarlar, bir yandan bölgede çöken statükoyu, iktidarlarını ve hakimiyetlerini güçlendirerek yeniden kurmak için kendi aralarında kıyasıya rekabet ederken; diğer yandan ulusal, dinsel ve mezhepsel temelde halklara birbirlerini kırdırmaktadır. Bunun için de her türlü kötülüğü yapmaktan asla geri durmamaktadır" dedi.

"Dünyada ve bölgemizde ırkçı, dinci ve mezhep çatışmaları yükselirken, demokratik temelde alternatif olarak gelişen Rojava devrimi bütün

gericilikleri reddeden ve tüm ezilenlere güven veren bir umut ışığı olarak doğmuştur.

Bundan dolayı Rojava devrimi ve Türkiye Kürdistanı'nda gelişen özyönetim direnişi, emperyalizmin olduğu gibi, faşist AKP'nin ve TC'nin de hedef tahtasındadır" diyen Pale devamında şunlara dikkat çekti: "Amed, Nusaybin, Gever'de gelişen Kürt halkının 'özyönetim direnişlerini' savunmak, sahiplenip sürdürmek demek, tüm ezilenlerin, emekçilerin, aydınların, demokratların ve tüm halkın can güvenliğini ve geleceğini savunmak demektir. Özgürlük değerlerine sahip çıkmak, dünya halklarının geleceğini savunmak demektir.

Bu zulüm düzeni altında Türkiye'de hiçbir toplum kesiminin geleceği güvende değildir. Aleviler, laik demokrat kesimler, işçiler, emekçiler, yoksullar, tüm muhalif güçler ciddi bir tehdit altındadır. Kürt öz yönetim direnişleri kırılırsa, faşist AKP aynı saldırganlıkla ve acımasızca Türkiye'deki tüm muhalefeti daha fazla kanla bastırma cesareti kazanacaktır."

Türkiye'deki tüm ilerici, devrimci güçlerinin ve emekçi halkın geleceğinin Kürt direnişinin geleceği ile iç içe geçtiğini dile getiren Pale, aynı zamanda kaderlerinin ve kurtuluşlarının ortak olduğunu hatırlattı. Pale son olarak HBDH saflarına çağrı yaparak şunları söyledi: "Gerçek olan zalimlere zalim, mazumlara mazlum demesini bilen, zalimlerin önünde diz çökmeyen, boyun eğmeyen, halkımızın özgürlük savaşımıdır.

Önümüzde çetin ama şanlı mücadele günleri var. Herkesi HBDH içinde faşizme ve her türden gericiliğe karşı savaşmaya ve bu mücadeleye de birlikte yürümeye çağırıyoruz."

Vekiller ataerkinin “önüne yatıyor”

Geçtiğimiz günlerde, Karaman’da yaşanan çocuklara yönelik cinsel istismar ile gündeme gelen Ensar Vakfı’yla ilgili Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Sema Ramazanoğlu’nun bir kereliğine yaşanan bir olayın vakfı karalamak için geçerli bir sebep olmayacağını ifade etmesi, kamuoyunda ciddi bir tartışma yarattı. Bakanın vakfı koruyan bu tavrı ile ilgili Kemal Kılıçdaroğlu ise “Aileden sorumlu bakan da zaten birilerinin önüne yatmış vaziyette” diyerek yeni bir tartışmayı başlatmış oldu. Kemal Kılıçdaroğlu’nun ifadeleri ve AKP’li vekillerin buna tepki göstermesi bir kez daha burjuvazinin kadın kimliği üzerinden yürüttüğü politikanın kirli yüzünü göstermiş oldu.

Bilindiği gibi, Kemal Kılıçdaroğlu iki sene önce de aynı ifadeyi, yine AKP’li bir bakanın

sözlerine binaen açıklamış, Anadolu insanın yakından bildiğini ifade ettiği bu deyimın açıklamasını yapmış ve “TDK’da ‘önüne yatmak’ gibi bir ifade vardır ve bu korumak, kollamak anlamına gelmektedir” demişti.

İki yıl önce de bakan tarafından kullanılan ve “korumak” manasına gelen bu ifade cinsiyetçi bir anlam ihtiva etmezmiş! Bu ifadenin ne anlama geldiğini, çok uzak değil yakın tarihte öğrendik!

Şimdi, Kılıçdaroğlu’nun hakkını teslim etmekten ziyade, şöyle bir düşünelim:

Birincisi, Kemal Kılıçdaroğlu bunu bir kadına rahatlıkla söyleyebilmiştir. Zira Ramazanoğlu bu ifadeyi Kılıçdaroğlu’nun gözünde fazlasıyla hak etmiştir.

Aklıselim her insan, aslında “önüne yatmak” ifadesinin “koruyucu olmak” veya “korumak” gibi ifadelerdense cinsiyetçi olduğunu ölçebilir.

Burada ikinci ve dikkat çekici mesele ise kavramın kullanılış şeklidir. Kılıçdaroğlu’nun, kaba bir ifade kullanmadığını varsayalım. Sıradan bir ifade kullanmış olsa dahi, burada kullanılan ifade ne olursa olsun, rahatsız olan, rençide olan bir kadın söz konusu. Sonuçta

kadının kendisi hakkındaki bir söylemi rençide edici bulması bir temeldir. Zira konu, sadece bir kabalık-kibarlık ayrımı değil, ataerkinin kavramsal olarak üretimi meselesidir. Kullanılan deyimın normalliği de norm belirleyici olan ataerkil toplumsal yapının kendisini üretmesi ile ölçülmektedir.

Konuya dair tepkilere baktığımızda ise, AKP’nin “anarı da al git”, “kadın mı-kız mı”, “İsrail dölü” tartışmalarına dair tepki gösterenler bugün Kemal Kılıçdaroğlu’nu haklı bulup, cinsiyetçi bir ifade kullanmış olsa dahi savunmaya yeltenip kıyaslama çabası içerisine giriyor.

Ancak cinsiyetçi bir ifadeyi, AKP kullanınca problem olduğu kadar Kılıçdaroğlu söyleyince de problemdir. Bu problemli yaklaşım, söyleyenin politik tutumuna göre kıyaslanamaz, kıyaslanmanın zemini, ne kadar tepki çektiğine göre, kimin ne derece buna kızdığına göre belirlenemez.

Aile bakanının, “bir kereden bir şey olmaz” ifadesindeki haksızlığı ve tecavüz olayı karşısındaki tutumu elbette ki su götürmez bir faciadır. Ancak Kılıçdaroğlu’nun kadın kimliğine direkt yönelen, ataerkil ve cinsiyetçi bir ifade kullanması da faciadır.

Bu derece mevzu olmuş bir tartışmada, bunun ertesinde bir cinsiyetçilik aramaya gerek yoktur. Bizim kadın özgürlüğünden anladığımız şey, ataerki sınırlarındaki bir kaba eşitlik değil, aksine kadınların zincirlerinden yani erkten kopmasıdır. **(Bir YDK’lı)**

“Yasaklar sizin, sokaklar bizim! Birlikte güçleneceğiz”

İstanbul: Yeni Demokrat Kadın tarafından 26-27 Mart günlerinde Ankara’da gerçekleştirilen koordinasyon toplantısının ardından İstanbul’da YDK’lılar biraraya geldi. **4 Nisan** günü yapılan toplantı koordinasyona katılan kadınların aktarımları ile başladı.

8 Mart çalışmalarının birçok alınımızda yoğun, hareketli ve coşkulu bir süreç olarak değerlendirilen koordinasyonda; komisyonların toparlayıcı işlevinin alanlara olumlu yansıtıldığına dair değerlendirmeler kadınların ortaklaştığı önemli noktalardan birisi olarak belirtildi. Komisyonlardaki görece dağınıklık halinin yeniden toparlanmaya dönüşmesinin önemine değinen kadınlar koordinasyonda önümüzdeki sürece dair yürütülen tartışmaları aktardılar. Bu tartışmalar ekseninde İstanbul’da neler yapacağımıza dair fikir yürüttük.

Alanlarda patlayan bombaların insanlar üzerinde bıraktığı etkiye dair tartışmalar yürüten kadınlar bu süreçte neler yapacaklarını, bu korkuyu kırmak için nasıl bir yöntem izlemek gerektiğini, alanlara ve sokaklara nasıl

çıkılacağını tartıştılar, bu konuda koordinasyonda açığa çıkan önerileri zenginleştirerek fikir alışverişinde bulundular. İlk olarak **“Birlikte güçleneceğiz”** vurgusuyla kadınlara gitmek ve “Yasalara, ablukaya, katliamlara rağmen alanlar bizim” şiarıyla hareket etme yönlü bir eğilim açığa çıktı. Önümüzdeki süreçte her dönemi “Yasaklar sizin, sokaklar bizim”, “Yasaklar sizin, öz savunma bizim”, “Yasaklar sizin, emeğimiz bizim” vb. şiarlarla ele almayı tartışan kadınlar bu süreçte daha fazla biraraya gelmek için sokak etkinlik ve eylemleri, atölye, piknik vb. örgütleyeceklerini ve bunlarla birarada duruşu güçlendirme yönlü çalışmalara yoğunlaşmanın ihtiyaç olduğunu belirttiler.

Atölyeler konusunda 8 Mart öncesi, 8 Mart sonrasında ertelenen Aleksandra Kollantai’nin “Toplumsal Gelişimde Kadının Rolü” isimli kitabına devam edileceği ve koordinasyonda alınan **“LGBT hareketi ile kadın hareketi arasındaki ilişkilendirme, öz örgütlenmelerimiz ve iktidar biçimleri”** ve

“seks işçiliği” konulu atölyenin bir benzerinin de yapılması yönlü tartışmalar yürütüldü. Yaklaşan 1 Mayıs çalışmaları kapsamında hazırlıkların dışında İstanbul’da kendimizi nasıl ifade edeceğimize, görüntü olacağımıza dair tartışmalar yapıldı. Taksim yasağına karşı durmanın günümüz açısından daha önemli bir yerde durduğuna dair tartışma önemliydi.

Toplantının diğer bir gündemi YDK’lıların yargılandığı mahkemelerin takibi üzerine oldu. Geçtiğimiz aylarda İstanbul-Mecidiyeköy’de metrobus yolunu keserek eylem yapan kadınların 14 Nisan’da görülecek davası için kadın kurumlarına ve avukatlara çağrı yapacak olan YDK’lılar, Kürt halkına dönük katliamlara karşı çıkan ve direnişine ses veren kadınların yargılanamayacağını belirtmek için bu davanın takip edilmesinin önemli olduğunu tartıştılar. Ayrıca İstanbul-Küçükçekmece’de çeteler tarafından katledilen trans seks işçisi **Zirve Soylu**’nun mahkeme tarihlerini öğrenerek buna göre de planlama yapacağını belirten kadınlar, son olarak da Haziran ayında örgütlemeyi düşündükleri yayın konferansına ilişkin çeşitli tartışmalar yürütüldü.

Özgür gelecek'in kampanyasından çıkarılacak notlar

T. Kürdistanı kentlerinde abluka ve yasakların, katliamların sürdüğü, Kürt halkına dair “Uzaktan imha edelim” gibi vahşi “yeni” yöntemlerin tartışıldığı ve aynı zamanda halkın sokağa daha az çıktığı bir dönemden geçiyoruz.

Böylesi dönemlerde, sürece uygun, süreci karşılayacak yol ve yöntemler seçmek, farklı, “aykırı” çalışma yolları izlemek, faaliyet yürütürken tartıştığımız, tartışacağımız konular olmaya devam ediyor, etmeli. Çünkü örneğin, başında da bahsettiğimiz bu süreç için kitlelerin sokağa daha az çıktığı süreçken, devletin “canlı bomba” “aracılığıyla” yaratmaya çalıştığı korku imparatorluğundan etkilenen bir kitle gerçekliği var. Yine T. Kürdistanı’nda devam eden savaşa karşılık süren bir direniş de mevcut. İşte tüm bunlara karşılık dün kullandığımız yöntemler ya da benzeri başlıklarla yürüttüğümüz çalışmalar çok fazla karşılık bulmayabiliyor.

Gezi İsyanı’ndan bu yana tartışma başladığımız daha yaratıcı, farklı politik yöntemler meselesi kitle ile temas buradan doğru kurmayı yani rutinleşmiş, amaçlaşmış yöntem ve çalışma tarzı ile değil yaratıcı yol ve yöntemler, araçlar ile kitlelerle temas, tartışması gündemimizdedir. Elbette diğer yandan “eski” yollarla şimdiki politikayı işleyerek ya da yeni yöntemlerle “eski” ve genel takvimsel gündemlerin politik başlıklarını birleştirmeyi başarabilmeliyiz.

Farklı yol ve yöntemleri tartışma, kitle ile temas halimizi yeniden ele alma tartışmasının yanında çalışma tarzımıza, faaliyeti ele alışıma yeniden bakmakta fayda var. Aksi durumda eski çalışma tarzı, benzeri yöntemler, aynı aralıklarla kitleye gidişimiz “günü kurtaran” bir yerde bile durmuyor.

“Kendi gündemimiz” ülkenin politik gündemine müdahaledir

İşin başka önemli bir yanı ise “kendi” politik gündemlerimizle güncel politik atmosfer arasında bağ kurmak, daha da ötesi güncel politik atmosfere müdahale etmektir...

“Kendi gündemlerimiz” dediğimiz faaliyetin kendisinin aslında ideolojik hattımıza uygun güncel politikada söz söyleme, etkileme ve çözüm üreten tarzımız bizim esas gündemimizdir zaten, diğer türüstünün kitle ile bağımızı zayıflattığı gibi misyonumuzla ilgili bir “uygunsuzluğu”, daha açık bir ifadeyle yabancılaşmayı da beraberinde getirmesi söz konusu olur.

Yoğunlaştırılmış çalışma olarak kampanyalar

Burada birde tartışılması gereken başka bir nokta, güncel politik atmosferi hangi yol ve yöntemlerle kitlemize taşıyacağımız tartışması olmalıdır.

Hiçbir çalışma tarzı “vazgeçilmez, mutlak” değildir/olmamalıdır diyerek geçmişten bu güne kullanageldiğimiz ve genel olarak doğru bulduğumuz “Kampanya tarzı” çalışma üzerine Özgür Gelecek Gazetesinin geçtiğimiz aylarda yürüttüğü çalışmayı örnek vererek tartışacağız. Geçmişten bugüne kampanya tarzı çalışmanın genel anlamda doğru olduğu üzerine birçok kez tartışma yürütülmüştür. Belli bir dönemi kapsayan, belli amaç ve hedefleri olan, ana bir şiarla meseleyi ele alan ve bu faaliyeti çeşitli görsel materyallerle destekleyerek faaliyet yürütme yöntemi olarak kampanya tarzı çalışma, kullanıldığı her dönem olumlu bir atmosfer yaratmıştır.

Kuşkusuz kampanyayı güncelle birlikte, halkın andaki gündemi ile birleştiremediğimiz dönemlerde başarısızlığa uğrama ihtimali çok yüksektir. Aksi durumda güncelle bağı güçlü tutan, politikada sözünü söyleyerek sürece bu anlamda politik ve pratik etkide bulunan her çalışma karşılık bulur. Tam da burada T. Kürdistanı’nda devletin abluka ve yasaklarına karşı Özgür Gelecek Gazetesinin “Faşist ablukayı kırmak, direnişle dayanışmayı güçlendirmek için gazetemizin bir aylık gelirlerini T. Kürdistanı’ndaki abluka ve yasaklı ilçelerle dayanışmak amacıyla gönderiyoruz” şeklinde duyurduğu kampanya iyi

bir örnektir.

Kampanyamız yüzümüzü savaşa dönme adımıdır

Özgür Gelecek gazetesinin 14-20 Ocak tarihli 69. sayı ile başlattığı kampanya gerek politik ve pratik hedefi, gerek yoğunlaştırılmış bir faaliyet olarak ve gerekse de güncel politik atmosferle kurduğu bağ ile yarattığı hareketlilik olumlu bir yerde durmaktadır.

Kampanya T. Kürdistanı’nda abluka ve yasaklarla çevrelenmiş, süren direnişin Türkiye’nin bazı bölgelerinde gündemleşmemiş olması nedeniyle okurlarına ve kitleye konunun bu kısmını da tartışmaya zemin sunması önemli diğer bir tarafıdır.

Okurların kampanya boyunca birçok yerde dağıtımları artırıldığı, farklı bölgelere girme fırsatı bulduğu, stantlar açtığı bu süreç okurları hareketlendiren, süreçle daha fazla ilişki kurmasını sağlayan, kitlelerle Kürdistan’daki savaşı konuşan, tartışan aynı zamanda devletin katliamcı, imha edici politikalarını teşhir eden tartışmalarını yürütmesine olanak sağlamıştır.

Birçok ilde kampanyanın sürdüğü dönemde yapılan okur toplantıları ile kampanya daha kolektif tartışılmış, yapılan önerilerle zenginleştirilmiş, yaratılan hareketlilik artırılarak, okur kitesinde moral motivasyonun, yaratılan enerjinin yayılmasını sağlamıştır.

Kampanyanın en önemli kısmının yani kampanyanın bu kadar hareketlilik yaratması, okurlarımız ve kitle nezdinde yanıt bulmasının en önemli nedeninin halkın gündemine değişiyor olmasıdır. Kampanyanın kitle tarafından sahiplenilmesi, okurlar tarafından çalışmasının hareketli bir şekilde yürütülmesinin devletin abluka ve yasaklarına karşı sürdürülen direniş için politik ve pratik olarak söz söyleme ihtiyacını da göstermiştir.

Kampanyamız başta Adana, Bursa, Dersim olmak üzere okur toplantıları ile İzmir, Didim, İstanbul’da Beylikdüzü, Avcılar, Sarıgazi, Ankara, Mersin gibi birçok ilde dağıtımları artırmış, bu bölgelerin birçoğunda kampanyadan

sonra artırılan gazete sayıları ile dağıtımlara devam edilmiştir.

Kampanyadan elde edilen gelirlerin oluşturulan bir heyetle Amed’de Rojova Derneği’ne teslim edilmesi çalışmayı bir “finalle” sonlandırma anlamında başka bir olumluluktur. Genel olarak başarılı bulduğumuz kampanya çalışması kendi içinde eksiklikleri olsa da sürece ilişkin önemli bir müdahale pratiği olarak okunmalıdır.

“Taş üstünde taş kalmayan” kentler

AKP'nin oyalama taktikleri ile geçen “Çözüm Süreci”nin yerini yeniden açık savaş ve sivil direnişin alan kazandığı kentlere yönelik katliam saldırılarına bıraktığı geçtiğimiz yaz aylarından itibaren TC devletinin iç ve dış siyasetindeki temel hareket noktası Kürt Sorunudur.

İktidar partisi olarak AKP'nin ve Erdoğan'ın özellikle 7 Haziran seçimlerinde yaşadığı tarihi oy kaybı ile birlikte yeniden ve çok daha keskin şekilde saldırdığı Kürt ulusal mücadelesine karşı konumlanış ve yaklaşım, devlet açısından parametre kabul edilmekte, siyasetin seyri ve burjuva siyasetinin öznelere, devlet karşısındaki pozisyonlarını bu soruna yaklaşımla ölçmektedir.

Bu temelde dikkat çekici bir gelişme de son süreçte MHP genel başkanı Devlet Bahçeli'den gelmiş ve Bahçeli yaptığı açıklamada “Nusaybin'de vatandaşa 3 gün süre verin. Sonra taş üstünde taş, baş üstünde baş bırakmayın” diyerek, 1 Kasım seçimlerinden beri AKP'ye sunduğu örtülü desteği sürdürmüştür.

Bahçeli ve AKP arasındaki yol kardeşliği...

Bu temelde tartışmayı genişletmeden önce, altının çizilmesi gereken temel nokta özellikle MHP'de kitle kaybına yol açacak boyutlara ulaşan Erdoğan ve Devlet Bahçeli arasındaki zımnı uyumdur.

Rojava'nın zaferi ve çözüm süreci ile birlikte HDP'deki kitle artışının da etkisi ile AKP'nin 7 Haziran'daki yaşadığı yenilginin ardından çözüm sürecini rafa kaldırması ve askeri operasyonlara başlaması ile birlikte ülke genelinde milliyetçi oyların AKP'ye kayması bir gerçeklik iken, bahse konu zımnı uyumun MHP'nin genel siyaseti ile benzeşmenin ötesine geçtiği görülmelidir. Bahçeli'nin 7 Haziran seçimlerinin ardından HDP ve CHP ile ortak geçici hükümete hayır demesi ile başlayan bu sürecin, AKP'yi köşeye sıkıştırarak meclis tartışmalarında çekimser kalması ile devam etmesi ve kendi tabanındaki tepkiye karşı “koltukta kalmanın aracı” haline gelmesi ise tablonun vehametini ve sınırlarını gözler önüne sermektedir.

MHP'nin bahse konu katliam çağrısına ve çağrının yapıldığı konuşmanın bütününe bakıldığında da bu yaklaşım görülecektir. Bahçeli haftalık meclis konuşmasında “paralel ile mücadele” çağrısı yapmakta, “TC Cumhurbaşkanı'na (Yani Recep Tayyip Erdoğan'a) parmak sallanamaz” demektedir. Yani kraldan kralcı durarak koltuğunu korumak adına

ve taş siperlerin direnişi...

MHP tabanını AKP'ye peşkeş çekmektedir.

Bahçeli'nin “Taş üstünde taş bırakmayın” diyerek yaptığı katliamı büyütme ve bölgedeki yıkımı boyutlandırma çağrısı da tam da bu eksene oturmakta ve AKP'ye sunduğu açık desteği, onların pratiğini teorize ederek sürdürmektedir.

Davutoğlu ve Erdoğan arasındaki çelişki

Kürt Sorununa yaklaşım konusunda bir diğer dikkat çekici konumlanış irdelemesi ise Başbakan ile Erdoğan arasında yapılmalıdır. Zira, gündemi takip eden herkesin görebileceği gibi, neredeyse 1 Kasım seçimlerinin ardından onlarca açıklamada Davutoğlu'nun yaklaşımı ise Erdoğan'ın yaklaşımı arasında, söylem düzeyinde de olsa bir fark vardır.

AKP'nin 17 Aralık süreci sonrası yaşadığı iç çelişkiler zaten kamuoyunun malumdur. Erdoğan'ın eski Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ü dışlamak ve devamında parti içerisinde temizlik hareketi gerçekleştirerek ayrık otlarını temizlemek istediği de bilinmektedir.

Bu konuda belirli tartışmalar kamuoyunun dikkatinden kaçmamış ve yeni bir parti, Arınç-Gül-Çelik ittifakı gibi tartışmalar basında fazlaca yer almıştır.

Gelinen aşamada ise çelişkilerin keskinleştiği ve AKP'nin politik geleceğinin sınırdığı alan olarak bu parti içi çelişkiler Kürt Sorunu konusunda yeniden gün yüzüne çıkmıştır.

Ceraattepe tartışmalarında Davutoğlu'nun yaklaşımını basının önünde reddeden Tayyip Erdoğan, Kürt Sorunu konusunda, kendi partisinin başına taşıdığı kendi vekili olarak Davutoğlu'nu yine aynı yöntemle reddetmiş ve Davutoğlu'nun

“2013 yazına dönülürse, PKK yeniden silah bırakırsa herşeyi baştan konuşabiliriz” yönlü açıklamasını “Terör örgütü muhababımız olamaz” diyerek reddetmiştir.

Burada açık olan şudur ki, Erdoğan ve Davutoğlu arasındaki ayrım, devrimci politika açısından bir temel değildir ancak Marksist gerçeklik egemen sınıflar arasındaki çelişkinin kitlelere yönelik politikanın malzemesi olduğunu göstermektedir.

“Başsız bedenimiz yine sizin önünüzde diz çökmez”

Tartışmayı yeniden Bahçeli'nin açıklamasına çevirirsek, Kürtdistan'daki özerklik ilan edilen kentlerde süren devlet katliamının bu çağrıdan kat ve kat üstte olduğu bir gerçekliktir. Devlet en güçlü silahları ile açıktan bir katliam yapmakta ve girdiği yerden geride enkaz ve katledilmiş bedenler dışında hiçbir şey bırakmamaktadır.

Şu hali ile de yetinmeyen Erdoğan, üstüne bir de “terör sempatanları vatandaşlıktan çıkartılsın” diyerek asimilev edemediklerini sınır dışı etme niyetine ermiş, bölgeye nüfusun kaldıramayacağı oranda Suriyeli mülteci yerleştirerek demografik yapıyı değiştirmeye girişmiştir.

Bu hali ile süreci tersine çevirecek tek realite ise Kürt ulusal direnişi ve Türkiyeli devrimcilerin kurduğu ittifak olacaktır. Sistem partilerinin ve düzen siyasetinin kırılacağı, AKP'nin 14 yıllık sultasını tarihin çöplüğüne götürecek gerçekliği burada aramak gerekmektedir. Demirtaş'ın konu ile “Bu vücutta baş gitse bile başsız bedenimiz yine sizin önünüzde diz çökmez” ifadeleri de bu çerçevede önemlidir. Yani süreci ve tüm asimilasyon saldırılarını tek bir şey belirleyecektir: Bu da taş üstünde taş bırakılmayan kentlerin taş siperlerindeki ısrardır.

FRANSA

Yüz binler yeni çalışma yasasını protesto etti!

H. Merkezi: Fransa'da yüz binlerce insan sokağa çıkarak hükümetin yeni çalışma yasasını protesto etti.

Fransa'nın bütün büyük kentlerinde hükümetin dayattığı yeni çalışma yasasına karşı 31 Mart Perşembe günü 266 ayrı protesto eylemi gerçekleştirildi. Polisin saldırdığı eylemlere çatışmalar yaşandı. Sendikalar tarafından ülke çapında ki yürüyüşlere katılanların sayısını tahmini olarak 1.2 milyon olduğu bilgisi verildi. Yeni çalışma yasası paketi, Fransa'da dokunulmaz olan iş yasalarını köklü değişikliklere açık hale getirecek. Tasarı kapsamında çalışma süresinden ücretli izne kadar her şey müzakereye tabi olacak.

HİNDİSTAN

Maoist tutsaklar açlık grevinde

H. Merkezi: Odisha eyaletindeki Jharpada Özel Hapishanesi'nde tutulan Maoist lider D Keshav Rao (Azad) ile 6 Maoist tutsak, uzun dava süreçlerini protesto etmek için 30 Mart'ta süresiz açlık grevine girdi.

Kaynakların verdiği bilgilere göre tutsakların sağlık durumları kötüye gidiyor. Odisha eyaletindeki 18 hapishanede 375 hüküm giymemiş tutsak uzun sürelerdir davalarının sonuçlanmasını bekliyor. Politik tutsakların davaları düzmece tanıklar ve belgelerle çıkmaza sokuluyor.

'68 Kuşağı'nın önemli isimlerinden Kürşat İstanbullu hayatını kaybetti

Wiesbaden: 68 Kuşağı'nın ve THKP-C geleneğinin önemli isimlerinden **Kürşat İstanbullu** 4 Nisan günü Almanya'nın Wiesbaden kentinde kalp yetmezliği sonucu hayata gözlerini yumdu. **ATİF**'e bağlı **Wiesbaden Türkiyeli İşçiler Birliği** (WTİB) ve **Frankfurt Kültürlerarası Gençlik Forumu** derneklerinin üyesi olan İstanbullu, bir süredir verdiği yaşam mücadelesine 66 yaşında yenik düştü.

Kürşat İstanbullu Kimdir?

21 Haziran 1950 yılında Kayseri Develi'de doğan İstanbullu, Sarıyer Lisesi'nden mezun oldu, aynı yıl İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü'ne girdi. 68 gençlik hareketinin önemli isimleri arasında yer aldı. 1969'da **Deniz Gezmiş** ve arkadaşlarıyla gözaltına alındı. THKP-C geleneği ile ilişkilenen İstanbullu, 12 Mart darbesinden sonra yeniden tutuklandı ve işkencelere maruz kaldı.

Behçet Kemal Çağlar Lisesi'nde öğretmenlik yaparken gözaltına alınan İstanbullu, bu kez Erzurum'a sürüldü. Öğretmenliği bırakarak; Cumhuriyet, Yeni Gündem ve İletişim Yayınları'nda gazetecilik yaptı. 12 Eylül'de gözaltına alınan ve 3 ay hapis yatan İstanbullu 1980 Askeri Faşist Cuntası sonrası yurt dışına çıkmak zorunda kaldı. 1984 yılında Wiesbaden'e yerleşen İstanbullu, ATİF'e bağlı WTİB derneğinin faaliyetlerine katıldı ve **Demokratik Sanatçılar Birliği**'nin (DSB) kuruluşunda yer aldı.

1980 AFC sonrası Türkiye'de yaşanan katliam ve baskı politikasını dünyaya duyuran ilk insan olan İstanbullu, 1986 yılında Gözaltında Kaybolanlar (Verhaftet und Verschwunden, Türki heute: Beispiel einer 'wehrhaften' Demokratie) adlı kitabını yayınladı. Başta **TKP/ML**'nin katledilen 2. **Genel Sekreteri Süleyman Cihan** olmak üzere birçok komünist ve devrimcinin AFC tarafından gözaltında katledildiklerini dünyaya duyurdu. Bu kitap, Özal döneminin ilk yıllarında Türkiye ve Avrupalı devletler arasında diplomatik krize yol açtı. 1987 yılında, 84 ölüm oruçlarını ele alan "Ölümün Koynunda Biter Açlığımız" adlı ikinci kitabını yayınladı.

Almanya'ya yerleşen İstanbullu, aktif devrimci faaliyetlerine devam etti. DSB'nin kuruluşu gibi birçok önemli gelişmelerde yer alan İstanbullu, Alman gazeteci Lissy Schmidt ile evlendi. Lissy Schmidt, 1986 yılında Xalepçe'ye giderek soykırımı ilk dünyaya duyuran isim olmuştu.

Ragıp Zarakolu 2 Şubat 2015 tarihli yazısında Lissy ve Kürşat İstanbullu'ya değinirken şunları vurgular: "Aile terapisti Aliye Alt'ın düzenlediği 1915 ve sonrası tanıklıkları aktaran ve yorumlayan Sözlü Tarih Atölyesi için Wiesbaden'deyim. Bu arada 1994 yılında Güney Kürdistan'da karanlık bir suikaste kurban giden, halkların dostu Wiesbadenli Lissy Schmidt'i de anıyoruz. Toplantıda 1980'li yıllarda kayıplar ve yargısız infazlar olayını ilk kez araştırıp kitaplaştıran Kürşat İstanbullu ile de karşılaşıyorum. Derin devletin kara listesindeydi Kürşat. Ülkeyi terk etmek zorunda kaldı. Lissy ona hem kitabını hazırlarken hem de Almanya'ya geldiğinde çok yardımcı olmuştu. Kürşat da karanlık bir trafik kazasında ölümden döndü. Kürşat'ın babası, 70'li yıllarda Sarıyer'de faşistlerin bir suikastına kurban gitmişti. Kürşat, Kayseri Develilidir. Oradaki büyük Ermeni kilisesinin muhafaza edilmesi için de mücadele vermişti. Ama nafile, bütün o güzelim frenskler kazandı ve bu mabet bir camiye dönüştürüldü."

Özellikle Irak Kürdistanı'nda Saddam rejimi tarafından uygulanan Xalepçe Soykırımı'nı Avrupa'ya taşımasıyla bilinen AFP çalışanı Lissy Schmidt, 3 Nisan 1994 günü Irak devleti tarafından katledilmişti. "Kürtlerin Kızı" lakabıyla tanınan Lissy Schmidt, İstanbullu ile birlikte Türkiye ve Kürdistan'daki hak ihlallerinin ve soykırımların takipçisi olmuşlardı.

Türkiye'de hüküm süren faşizmin Avrupa'da teşhir edilmesinde önemli çalışmaları bulunan Kürşat İstanbullu, kaza süsü verilerek katledilmek istenir. O dönemde bu kazanın karanlık bir kaza olduğu ve Türk istihbaratı tarafından tertiplenme ihtimalinin yüksek olduğu vurgulanmıştı. Ölümden dönen İstanbullu, uzun bir süre komada kalır ve kazanın etkilerini ve izlerini ömrü boyunca taşımak zorunda kalır. Uzun yıllar sağlık sorunları ile boğuşmasına karşın yürütülen mücadeleden geri kalmaz. Merkezi, bölgesel ve yerel birçok etkinliklere katılan İstanbullu, tüm kesimler tarafından benimsenen bir kişi olarak hayatını sürdürdü.

Devrim kitlelerin eseridir -6-

Çelişkileri en keskin olanlar kimler?

Lenin, “Proletarya Diktatörlüğüne Derhal ve Her Yerde Nasıl Hazırlanmalı?” sorusuna yanıt olurken bir paragrafta şöyle diyordu; “...Komünist Enternasyonal’e bağlı tüm partiler, ‘kitlelerin daha derinlerine!’, ‘kitlelerle daha sıkı temas!’ şiarlarını ne pahasına olursa olsun pratiğe geçiremelidirler; kitleler sözünden anlaşılması gereken emekçilerin ve sermaye tarafından sömürülenlerin, özellikle de en örgütsüz ve en bilinçsiz, en fazla ezilen ve örgütsel olarak kapsanması en zor olanların tümüdür.”(8) Şimdi Lenin’den yola çıkarak çalışma yürüttüğümüz alan ve kitleleri değerlendirmeye çalışalım.

Ülkemizi düşünerek cevaplamak gerekirse kimdir bu “en örgütsüz, en bilinçsiz, en fazla ezilen ve örgütsel olarak kapsanması en zor olanlar?” Lenin’in ortaya koyduğu kıstaslarla hareket ettiğimizde bu kitleyi somutlayabiliriz. Ve bunların içinde en ağırlıklı kitleyi yine yoksul Kürt kitlelerin oluşturduğunu görürüz.

Semt faaliyetlerinde olduğu gibi işçi sınıfı içerisindeki faaliyetlerimizde de en zor koşullarda, en düşük ücretlerle çalışan işçileri hedeflememiz gerekir. Yine işportacılık, seyyar satıcılık, kâğıt ve çöp toplayıcılığı gibi kayıt dışı işlerde çalışan, “en alttakileri” tespit etmek önemlidir. Bu durumda da karşımıza Kürt emekçilerin çıkması şaşırtıcı değildir. Bu kitlenin örgütlenmesini zorlaştıran birçok neden vardır. Ama burada önemli olan bunların “en örgütsüz, kapsanması en zor olanlar” olması değil toplumsal düzen içindeki konumlarıyla “en alttakileri”, “en özgür kitleleri” oluşturmalarıdır. Onları “en özgür” kılan düzenle ekonomik, sosyal, siyasi, kültürel vb. ilişkilerinin en alt düzeyde olması, dolayısıyla düzenin ve devletin köleleştirici mekanizmalarının en dışındaki kitleyi oluşturmalarıdır.

T. Kürdistanı dışındaki hemen tüm büyük şehirlerde Kürt yoksullarını ve işçileri, kırsal alanlardan kopup gelmiş her kökenden yoksul

emekçileri bulmak mümkündür.

Bugün ülkemizin kırsal alanlarındaki yoksulluk, göç ve çarpık bir kentleşme sonucu kendine özgü bir yapı arz ettiğini biliyoruz. Kırsal alanlardaki en yoksullar ve ezilenlerle büyük şehirlerdeki en yoksullar ve ezilenler türdeş bir özellik taşımaktadır. Hatta türdeşlikten öte hemşeri ve akrabalık ilişkileri mevcuttur. Doğal olarak büyük şehirlerde tanımadığımız kitlelerin “eşdeğeri” yoğunlukla T. Kürdistanı’nda bulunmaktadır. Yoksul ve ulusal baskı altındaki Kürt köylüleri ve yine köyünden kopup bölge şehirlerinde yığılmış açlık ve sefalet altındaki kitleler, sınıfsal ve ulusal çelişkileriyle tam da devrimin gerçek ve tartışmasız öznelere sahiptir. Elbette ki, bu kesimleri örgütlemekte zorluklar hesaba katılmalıdır. Ama zaten tam da burada KP’nin rolü, çalışmadaki yöntem ve araçları önem kazanmaktadır.

Lenin’in “en örgütsüz ve en bilinçsiz, en fazla ezilen ve örgütsel olarak kapsanması en zor olanlar” şeklindeki tanımlamasından yola çıkarak tartıştığımız konu özgülünde kendi tarihimizden iki örneğe yer verelim. Tarihimizi az çok bilen herkes, deri işçileri içindeki ve 1 Mayıs Mahallesi’ndeki çalışmalarımızın birçok dersi içerdiğini hatırlar. Deri atölyelerinde çalışan işçilerin özellikle 80’li yıllarda işçi sınıfı içinde en zor çalışma şartlarına sahip ve en yoğun sömürüye tabi tutulan gruplardan birini oluşturduğunu biliyor. Bu işçiler karşılaştıkları sömürü kadar bilinçsiz, dağılmış ve örgütsüzdürler. O yıllarda çok doğru bir tercihle, içlerinde Süleyman Cihan’ın da olduğu birçok faaliyetçi Kazlıçeşme’de deri işçileri içinde çalışmada ısrar etmiş ve sağlam bir örgütlenmeyi başarabilmiştir.

1 Mayıs Mahallesi deneyiminde de kırdan kopmuş, yoksullukları yanında acil olarak barınma ihtiyacı bulunan emekçi kitlelerle birlikte hem taleplerine yanıt olunmuş (gecekondu yapımı, kamulaştırmalar vb.) hem de kitleler içeri-

sinde geniş ve kalıcı ilişkiler yaratılabilmektedir.

İki örneğimizden de anlaşılacağı gibi kitlelerin çelişkileri en keskin kesimleri içerisinde sabırlı bir mücadele örülebildiğinde güçlü ve kalıcı örgütlenmeler yaratılabilmektedir. Bu konuda Kürt ulusal hareketi tarihi de örneklerle doludur. İlk oluşum yıllarından itibaren T. Kürdistanı’nda –ve diğer Kürt parçalarında- dini inançların, tarihatların da güçlü olduğu en geri bölgelerinde örgütlenmeyi başaran ulusal hareket, on yıllar sonra da aynı bölgelerde asıl güç sahibi konumunu sürdürebilmiştir.

Benzer bir durumu Hindistan ve Nepal halk savaşlarının gelişmesi açısından da gözlemleyebiliriz. Diğer birçok halk savaşı deneyiminde ve gerilla savaşlarında da benzer veriler bulunabilecektir. Ancak bizim gözlemimiz bu iki halk savaşına ilişkin daha yoğun olduğu için bunları tercih ettik. Hindistan’da HKP(M)’nin kırsal alanlarda en güçlü olduğu bölgelerin, henüz “kabile” özellikleri gösteren, kast sisteminin dahi dışına itilmiş, en aşağı tabakaların yaşadığı bölgeler olduğunu biliyoruz. İlkel üretim koşullarında özellikle beslenme ve sağlık konusunda taleplerin yakıcı olduğu koşullarda HKP(M)’nin bu konularda önderliğiyle beraber, bu en geri kitlelerin orak çekiçli bayrakla özdeşleşmeleri işlenmeye değerdir. Aynı şey Nepal toplumu ve Nepalli Maoistlerin faaliyetleri için de geçerlidir. Dünyanın en geri kalmış ülkesinde çeşitli ulus ve azınlıkların yaşadığı Nepal’in daha geri kalmış bölgeleri halk savaşı stratejisinde ilk ve önemli bir yere sahiptir.

Görüldüğü gibi, toplumun en geri bırakılmış kesimleri dünyada ve ülkemizde en ileri mücadelelerin (silahlı mücadelenin) öznesi olabilmış, en bilinçsiz kitleler en ileri ideolojinin bilinçli neferleri haline gelebilmiştir. **Bu en gerinin en ileri olabileceği diyalektik yasalarıyla da uygunluk taşımaktadır.** Ülkemizin bugünkü koşulları, deneyimlerimiz, Kürt ulusal hareketi ve gelişen halk savaşları özgülünde anlatmaya çalıştığımız gibi hemen her yerde komünistlerin yoğunlaşacağı kitleler benzer özellikler göstermektedir. **(Devam edecek)**

Kavgada Ölümsüzleşenler

İsmail Hanoğlu: Hanoğlu, Tokatlı bir ailenin yoksul bir köylü çocuğuydu. 1975 yılında Proletarya Partisi ile ilişki kuran Hanoğlu, bu dönemde fabrika ve inşaatlarda işçi olarak çalıştı. İstanbul Gültepe’de Şerif Nedim isimli faşistin cezalandırılması eyleminde çıkan çatışmada 20 Nisan 1978 tarihinde ölümsüzleşti.

Metin Karataş: 1962 yılında Pulur’da dünyaya gelen Karataş, 1977 yılında Proletarya Partisi ile tanıştı. MHP’li bir faşistin takibi sonrası, faşistin ihbarı sonucu yakalandı ve Çemişgezek Jandarma Karakolu’nda gözaltında tutulan Karataş buradan kaçtı. 1979 yılında gerilla alanındayken düşmanın kurduğu pusuda 20 Nisan 1982’de ölümsüzleşti.

Halil Çakıroğlu: 1968 Elbistan doğumlu yoksul bir Kürt ailenin çocuğu olan Çakıroğlu,

Proletarya Partisi’nde önder kadro olarak yer aldı. 15 Nisan 1995 tarihinde gerilla alanında TC ordusunun saldırısı sonucu Süheyla Dağdeviren ve Munzur Keskin yoldaşları ile beraber ölümsüzleşti.

Süheyla Dağdeviren: Yoksul bir ailenin çocuğu olarak 1965’te Dersim’in Nazımiye ilçesinde dünyaya gelen Dağdeviren, Ankara Hemşirelik Okulu Cerrahi bölümünü bitirdi. Çeşitli hastanelerde hemşirelik yapan ve Proletarya Partisi’nin gençlik örgütünde faaliyet yürüten Dağdeviren, 1990 yılında gerillaya katıldı.

Munzur Keskin: 1969 yılında Dersim’in Pertek ilçesinde doğan Keskin, alçakgönüllü, fedakar ve gözüpek bir komutandı. Ateş hattında yaralı yoldaşlarını çatışma alanından çıkardıktan sonra, tekrar geride kalan yoldaşlarının yanına dönmeye çalışırken ölümsüzleşti.

Arhoğ Şehitleri

14 Nisan 1999’da Tokat Merkez’e bağlı Arhoğ köyünde TC askerleriyle girilen çatışmada Seyit Külekçi ve Doğan Altun ölümsüzleşti.

Seyit Külekçi: 1961 yılında Maraş’ın Elbistan ilçesinde dünyaya geldi. Proletarya Partisi ile ailesiyle göç ettikleri Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi’nde tanışan Külekçi, şehir askeri örgütlenmesinde yer aldı. Yapılan operasyonlarda tutuklanan Külekçi, 1996 Ölüm Orucu ve Süresiz Açlık Grevi direnişinde Ümraniye Hapishanesi’nde Ölüm Orucu direnişçisi olarak yer aldı. 7 yıllık tutsaklığının ardından gerillaya katıldı.

Doğan Altun: 1972 yılından Erzincan’ın Tercan ilçesine bağlı Kızıllağara köyünde doğan Altun, Proletarya Partisi’nin gençlik örgütü ile yılında İstanbul’da iletişime geçti. Soğanlı ve çevresinde faaliyet yürüten Altun, 1996 yılında Karadeniz Bölgesi’ndeki gerillaya katıldı.

İddialı ancak mütevazı bir adım:

“HALKLARIN BİRLEŞİK DEVRİM HAREKETİ...”

Ortadoğu ve ülkemizdeki ekonomik-politik gelişmelerin, toplumsal sürecin bütünü doğru okunup, güçlü bir anlam yüklenirse, mütevazı ancak iddialı adımlarla atılan devrimci eylem birliğinin pratik ve örgütsel görevleri yerine getirilebilir. Şunu sormak ve yanıtını aramak gerekir; Bugün, işçilerin, emekçilerin, örgütlü mücadelenin ve direnişin her yerde etkili ve sonuç alıcı şekilde başarı elde etmesine ihtiyaç var mıdır? Güçlerin birleştirilmesi bir ihtiyaç mıdır? Sınıf düşmanları her yerde, her an zulüm ve vahşeti artırarak yoğunlaştırmakta mıdır? Demokrasiye, özgürlüğe, adalete düşman bir diktatoryal sistem ve barbar uygulamalar bitmeyen bir şekilde yürürlükte midir? Emekçilerin, devrimcilerin birlik ve ortak mücadele ihtiyacı ve talebi dünden ve her zamankinden daha fazla bir ihtiyaç haline gelmiş midir?

Hiçbir devrimci hareket, halkı birleştirme fikrine ve mücadelesine sahip olmadan, sömürü ve zulümkar sınıfları, düzeni alt edemez. En başta atılması gereken adım olarak en yakında, en örgütlü durumda bulunan devrimci ve demokrat güçlerin ortak düşmana karşı ortak mücadele zemininde birleştirilmesi gelmelidir. Bu çaba, ortaya konup örgütlenmeden en yakında, en olması gereken, en hazır ve en uygun olandan başlanarak adım adım dışa, uzağa doğru adımlar atılmadan mücadele büyütülemez.

Devrimci eylem birliğine imza atan, bunun doğruluğunu ve gerekliliğini kabul eden devrimci örgütlerin hepsi birlikte mücadele etme isteğinde ve arzusundadır. Ve bugün dünden daha fazla “**birlik**” fikrine, bunun örgütlenmesine ve çabasına ihtiyaç vardır. Çünkü sınıf düşmanları topyekûn bir saldırı konsepti içinde hareket ediyor. Canlı, diri, devrimci olan, hareket eden, kıpırdayan her kesime saldırıyor, kimseye göz açtırmamaya çalışıyor; yasak, gözaltı ve tutuklamalarla, bastırma ve çökertme politikasından geri durmuyor, bir an olsun vazgeçmiyorlar. “Bu nesnel gerçeklik içinde eksik ve yetersiz olan nedir?” sorusu bizler için önemlidir. Başta mücadele etmek, savaşmak isteyen kesimlerin, güçlerin bir araya gelip neyi, ne kadar, nasıl yapacakları üzerinde birleşecekleri, hemfikir olacakları ve yürüyebilecekleri **ortak bir devrimci zemindir**. Eksik olan budur! Bugünkü mevcut toplumsal gerçeklik bu birleşmeye acil ihtiyaç duymaktadır.

Bu ortak devrimci zemin güçlendirilip geliştirildiğinde, devrimin olanakları birleştirildiğinde daha güçlü, daha örgütlü bir karşı koyuş, daha kapsamlı bir direniş ve

devrimci savaş örgütlenecektir. Sokakta, mahallede, ilçe ve şehirlerde, emekçilerin ezilenlerin tüm yaşam ve mücadele alanlarında halka-özgürlüğe ve devrime ait tüm sorunlarda ve çelişkilerin çözüm gücü ve pratiği üzerinde devrimci güçleri birleştirme, yanyana getirme, harekete geçirme ihtiyacı vardır. Çetelere karşı mahalleleri korumak, savunmak, püskürtmek temizlemek için var olan örgütlü tüm devrimci, ilerici güçleri yan yana getirerek harekete geçirmek, mücadele etmek ve örgütlemek için “**devrim hareketi**”nin ilke ve amaçları, çaba ve çalışmaları devreye girebilir. Girmelidir de. Devrimci, ilerici güçlerin dağınık, örgütsüz ve parçalı olması başta düşmanın ve reformistlerin işine gelir.

İşçi sınıfı, kadın özgürlük mücadelesi, inanç ve özgürlükler mücadelesi, gençlik faaliyetinde, çevre ve doğanın korunması ve savunulması mücadelesinde olsun, hemen her alanda kim, ne ve ne kadar yapabiliyorsa; kimin elinde ne varsa, hangi olanaklara sahipse, kim ne kadar, hangi araç ve mücadele biçimleriyle mücadeleye katılıyorsa hepsinin birleştirilerek, örgütlenerek savaşılması ihtiyacı vardır. Herkes bir biçimiyle ve bir araçla direnmek-savaşmak karşı koymak gibi büyük bir sorumluluk ve görevle karşı karşıyadır.

Bir yandan nesnel koşulların engelleri, diğer yanda ilerici ve devrimci yapıların kendi gerçekliklerinden kaynaklı eksiklik yetersizlikleri olabilir. Bunlar süreç içinde, mücadelenin örgütlenmesi aşamasında adım adım aşılabilir, ortadan kaldırılabilir. Hiçbir şey ilk başta istenilen ve beklenen durumda ve düzeyde olamayabilir. Tam da bu gerçeklik bilinci üzerinden, tam da bu yetersiz ve eksik durumu yeterliliğe ve örgütlülüğe çevirmek, dönüştürmek amacıyla birleşik mü-

cadeleyi örgütlemeye ihtiyaç vardır.

Sınıf savaşımının nesnel gerçekliğine, ihtiyaç ve görevlerine bakarak, birlik ihtiyacını anlamlandırmak yerine her devrimci örgüt, kendi ideolojik merceği altında deklarasyona bakarak savunduğu görüşleri arayıp bulamadığında “bunlar belirtilmemiş, bunlar ifade edilmemiş, bunlar eksik kalmış” diyerek işe “olmazlık-yapılmazlık” bakış açısıyla bakarsa sürecin dışında kalmış olacaktır. Bu bakış açısı birleştirici değil parçalayıcı ve ayrıştırıcıdır.

Oysa sınıf bilinciyle harmanlanmış, ciddi ve akıllı bir hareket asla örgütsüz, parçalı dağınık durmaz. Unutmamak gerekir ki farklılıklarımızın-özgünlüklerimizin olması bizi biraraya getirme ve ortak yürüyüş ve mücadelemizi engelleme zaafına dönüşmemeli ve dönüştürülmemelidir.

Özellikle sınıf bilinçli proleterler, Kaypakkaya yoldaşın Demokratik Halk Devrimi anlayışı ve derin, zengin bakış açısına sahip olduğu bilinciyle sürecin bu görevine sarılmalıdır. Bu gerçekliği kavramadan “Seçme Eserler” içinde satır aralarına bakarak aradığını bulamadığında “yanlış” sonuçlara varılmamalıdır. Halkların Birleşik Devrim Hareketi’nin deklarasyonuna ve çağrı metnine dikkatli ve bilinçli bir şekilde bakılırsa devrimci bir zeminin, hedef ve amacın güçlü olduğunu görecektir ve görevlerimize dört elle sarılacağız. Tek bir örgütün dünya görüşü üzerinden ortak bir deklarasyon hazırlanma zemini böylesi ortak deklarasyonlarda mümkün değildir. Ortak bir deklarasyon hazırlama çalışmaları sırasında süreç devrimci bir sorumlulukla kayda değer bir olgunlukla ele alınıp ortak mücadele etme fikri örgütlenmiştir. Kavramlara-cümlelere takılarak, ne aradığını bilememeye şaşkınlığı içinde olumsuz yargılara varılmamalıdır. **(Bir Partizan)**

Gitmenin erken hali: Rojhat Ali

İstanbul: Şengal’de DAİŞ’in elinde tutsak olan Êzîdî kadınları kurtarma operasyonunda ölümsüzleşen YBŞ savaşçısı **Rojhat Ali**’nin (**Özgür Dayan**) ailesine Özgür Gelecek çalışanları ve okurları olarak gerçekleştirdiğimiz ziyarette, Rojhat’a dair olanları konuşmak, anmak bizim için önemliydi. Dayan ailesi ile hem Rojhat’ı hem Şengal’i hem de ülkede yaşanan gelişmeleri konuşurken, Rojhat’ın mücadelesiyle gurur duyduklarını belirten Dayan ailesi onun yoldaşlarının kendi yoldaşları olduğunu vurguladı ve ziyaret boyunca misafirlğe gelenleri bu incelikte ağırladı.

Ailenin gurur duyduğu Rojhat, ailesinin deyimi ile “ehl-i keyf”, yazın ortasında “ekmek almaya gider misin?” denildiğinde “üşürüm” deyip ekmek almaya çekinen bir gençti. Günün çoğunu uyuyarak geçirdiğini anlatan anneye, baba da, katılacağı eylemlere Rojhat’ı götürmek istediğini söyler ve buna karşılık Rojhat’ın öncesinden kabul etmesine rağmen sabah kalktığında, bir yolunu bularak hak arama eylemlerinden uzak durmayı seçtiğini ekledi. Buna rağmen onun polise karşı bir tepkisinin olduğunu sezinleyen babası, Gezi İsyanı’nda polise indirdiği darbelerde de açıkça görüldüğünü belirterek bu süreçten sonra bir örgütlenme arayışına girdiğini ifade etti. Evet, Rojhat kayıp kuşak olarak ifade edilen neslin Gezi’deki isyanını kuşan bir militanıydı. Gezi İsyanı’nda gecesini gündüzüne katarak savaşan, çatışan ve en önemlisi üstündeki ölü deriyi parçalayan günün geleceğiydi artık.

Herkes kendisine ait olana hissettiği duygularla hareket eder. Rojhat da bu arayışta İbrahim Kaypakkaya’ya sempati duy-

maya başlar ve ailesinin de evdeki yokluğunu fırsata çevirerek 2 gün boyunca üzerinde Kaypakkaya’nın resminin olduğu bir pankart çalışır. Ve ailesi evde olmadığı bir vakitte camdan sarkıtır. Rojhat da böyle biriydi. Yapmak istediğinin peşinden koşan, koşarken de kutsallaştırmayan... Kutsallaştırmaya karşıydı ve bunun mücadelesini veriyordu bir yandan. Babası bir yandan “kabına sığmıyordu” diyerek özgürlük algılayışının ve pratiğinin peşinde koşma azminin onu öğrenmeye ittiğini vurgularken, oturmuş kişiliğine dair “*dürüsttü, kimsenin arkasından konuşmazdı*” diye de ekliyordu.

“Günü gelen” cenge durur

DAİŞ, Kobanê’de istediğini elde edemeyince Şengal’de Êzîdîlere yönelik 74. soykırımı gerçekleştirdi. Dağlara sığınan

Êzîdî halkını TV’den an be an izlemeye çalışan Rojhat Alî, anaların çılgınlığına dayanarak babasına “Ben senin bıraktığın yerden devam edeceğim” diyerek kararını oracıkta alıyor. PKK gerillalarının verdiği mücadeleyi İbrahim Kaypakkaya’nın hareketine benziyor diyerek heybesini doldurmaya başlıyor bundan sonra. Son kahvaltıda birlikte yapıldıktan sonra, fotoğraflar çekilir ve Rojhat Ali adı gibi “günü gelen” hesaplaşma için babasına verdiği sözü yerine getirmek için yola düşer. Ardından 25 Mart’ta DAİŞ ile girilen bir çatışma yaralanır ve 29 Mart’ta ölümsüzleşir.

Çatışma sonrası DAİŞ’in esir aldığı 55 Êzîdî kadın kurtarılır. Anne Dayan şu sözlerle Rojhat’a dair yarım kalan sevdâyı anlatıyor; “*Keşke Rojhat kadınların özgürlüğe kavuştuktan sonra aileleriyle nasıl buluştuklarını da görebilseydi. Keşke Rojhat daha fazla şey yapabilmek için daha uzun yaşayabilseydi.*”

Rojhat kayıp kuşak olarak ifade edilen neslin Gezi’deki isyanını kuşan bir militanıydı. Gezi İsyanı’nda gecesini gündüzüne katarak savaşan, çatışan ve en önemlisi üstündeki ölü deriyi parçalayan günün geleceğiydi artık.

Avcılar’da Rojhat Ali için anma; “Yanan yüreğimizle dimdik duracağız!”

İstanbul: Özgür Dayan (Rojhat Alî) için Avcılar HDP İlçe Binası’nda 9 Nisan günü anma gerçekleştirildi. Anmaya Rojhat’ın ailesi ve yakınları, YAKAY-DER Eşbaşkanı **Cemile Çelik**, HDP İstanbul Milletvekili **Pervin Buldan**, HDP Küçükçekmece, Bakırköy, Güngören, Esenyurt ilçe örgütleri, **Göç-Der**, KJA, **Partizan** ve Devrimci Parti katıldı. Salona Rojhat Alî’nin “**Bir gün öyle bir ceset olacağım ki, her tarafına gülücükler saçan güneşi bağrında açan**” sözlerinin yazılı olduğu pankart asıldı.

Özgürlük mücadelesinde yaşamını yitirenler için saygı duruşu ile başlayan an-

mada konuşan YAKAY-DER Eşbaşkanı **Cemile Çelik**, “*Şehitleri anlatırken sorular tükeniyor, damağımız kuruyor. Onlar üstlerine düşen mücadeleyi yerine getiriyor*” dedi. HDP İstanbul Milletvekili **Pervin Buldan**, Şengal’de DAİŞ’e karşı onurlu bir direniş verildiğinin altını çizerek, DAİŞ’in Şengal’de yaptığını Türkiye’nin bugün Cizre’de, Silopi’de yaptığını söyledi.

Buldan’ın ardından söz alan Özgür Dayan’ın annesi **Zeliha Dayan**, oğlunun kendisine miras bıraktığını belirterek, “*Hepimizin başı sağ olsun. İçimize ateş düştü. Onun yolu benim yolumdur. Başımız dik tutup mücadelesine sahip çıkacağız*”

dedi. Oğlunun hiçbir zaman ayırım yapmayan bir çocuk olduğunu söyleyen baba **Ali Dayan**, “*İnsanlığın yüceltilmesi için Özgür gibi mücadele eden gerilla ailelerini acısını paylaşıyorum*” diyerek Rojhat’a dair anılarından birkaçını anlattı. Kardeşi **Evrin Dayan** ise Rojhat’ın anısına bir şiir okudu.

Ailenin ardından birlikte çalışma yürüttüğü Partizan ve HDP’li yoldaşları Rojhat’la olan anılarını paylaştı. Anma Rojhat Alî’nin hayatı ve gerilladayken yapılan röportajlarının yer aldığı sinevizyon gösterimi ve “Şehîd namirin” sloganlarıyla sonlandı.

DHKP-C savaşçısı Cihan Gün ölümsüzleşti

H. Merkezi: Dersim'in Xozat ilçesinin kırsalında 7 Nisan günü akşam saatlerinde TC'nin kolluk kuvvetleri tarafından yapılan bombalamanın ardından çıkan çatışmada DHKP/C üyesi **Cihan Gün** ölümsüzleşti.

Gün'ün cenazesi Malatya Adli Tıp Kurumu'na götürüldü. Gün'ün cenazesi ertesi gün memleketi Erzincan'ın Çayırılı Gelinpınar Köyü'nde sonsuzluğa uğurlandı. Çatışmada yaralanan **Selçuk Uçak** ise Elazığ Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırıldı.

ATİK "Basın Yayın Konferansı" başarıyla sonuçlandı

Almanya: 2 Nisan'da Almanya'nın Frankfurt kentinde düzenlenen konferans ATİK'e bağlı kurumların üyeleri içinden seçilen delegelerin katılımıyla gerçekleşti.

ATİK'e bağlı olan derneklerden 5 üyeye 1 delege seçilerek Almanya, Avusturya, Fransa, İngiltere, İsviçre ve Hollanda'dan toplam 6 ülkeden katılım sağlanan konferansta mültecilerin sürgünlerde ve göç yollarında yaşadıklarına değinilerek, yaşamlarını kaybedenler, T. Kürdistanı'ndaki katliamlarda direnerek ölümsüzleşenler ve tüm dünyada özgürlük, demokrasi, devrim ve sosyalizm mücadelesinin şehitleri anısına saygı duruşu yapıldı.

ATİK Konseyi'ne bağlı çalışan AHM tarafından basın yayının günümüzdeki önemi ve sınıf mücadelesindeki yeri ile devrimci demokratik medya ve iletişim araçlarının kullanılmasında bakış açısının nasıl olması gerektiğine dair hazırlanan sinevizyon izlenerek devam eden konferansta konuşma yapan ATİK başkanı, konseyin ve geçen seneki kongrenin belirlediği karar gereği Ekim 2015 tarihinde yapılması planlanan konferansın ATİK'e yönelik operasyon ve tutuklamaların olması nedeni ile ileri tarihe alındığına değindi. ATİK başkanı konuşmasında, geçtiğimiz yıl Mücadele gazetesi üzerinden gelişen tartışmaların bu konuda sığ bir bakış açısına sahip olduğunu açığa çıkardığını ve bundan kaynaklı böyle bir konferansın ihtiyaç haline geldiğini belirtti. Konuşmanın devamında dünyada, Türkiye'de, Avrupa'da siyasal durumun kısa analizleri yapılarak öntümüzdeki dönem

ATİK'in önünde duran görevlere işaret edildi.

Tutsak devrimcilerin sahiplenilmesi ve 3 Haziran'da başlaması öngörülen mahkeme süreçlerinde devrimci 10 tutsağın özgürlüklerine kavuşturulmaları için tüm imkan ve olanaklarla ilerici, demokrat, dost güçlerin destekleriyle mahkeme önlerinde, sokaklarda, hak

arayışı ve demokratik mücadele hakkını kullanarak sürece hazırlanılması gerektiğinin altı çizildi.

Onlarca delegenin konuşmalarıyla ve bölgelemlerin önerilerinin okunması ile devam eden tartışmalar sonucu alınan kararlar şu şekilde:

* Mücadele gazetesinin bir süredir yapılmakta olan, başka bir devrimci yayın organı ile birlikte çıkarılıp dağıtılmasına son verilecek.

Ayrı ve ATİK'in merkezi yayın organı olarak 2 ayda bir dergi formatında yayınlanacak.

* Mücadele dergisi yorum ve analizleri içeren, perspektif sunan, Avrupa'da işçi ve göçmen emekçilerin sorunları ile Avrupa gündemlerini ağırlıklı işleyen bir yayın politikası izlemelidir.

* Olanaklar ölçüsünde Türkçe dilinin dışında Almanca ve diğer dillerde de yazıların dergide yayınlanması sağlanmalıdır.

* Derginin 2 aylık periyotlarla çıkarılması, ATİK Konseyi'ne bağlı mevcut olan Yayın Kurulu denetiminde olması kaydıyla, YDG ve Yeni Kadın'dan birer temsilcinin yayın kuruluna dahil edilmesi ve konferansta önerilen ve gönüllü 2 üyenin seçilmesiyle genişletildi.

* İlişkide bulunulan, dost devrimci, demokrat bilim insanı, akademisyen, yazar ve aydınlardan yazı, düşünsel destek ve katkı alınmasına devam edilmesi uygun bulundu.

Genel konseyin güçlendirilmesine yönelik olarak ATİK tarafından divana verilen ve tartışılması delege çoğunluğu tarafından kabul edilen önerge, yoğun tartışmalar sonucunda; ATİK denetim kurulunca, ATİK tüzüğünde böyle bir maddenin yer almadığı ve tüzük değişikliği yapılmaksızın böyle bir uygulamanın tüzüğün reddi anlamını içereceği ve kabul edilemez olduğu belirtilerek, tüzükte yer alan olağanüstü kongre ile sorunun çözülmesinin doğru olduğu görüşü, ATİK tarafından güçlendirme şeklindeki verilen önergenin geri çekilmesi ile son buldu.

ATİK Denetim Kurulu, ATİK YK ve bir kısım delegenin ortaklaşarak olağanüstü kongre yapması ve yeni bir konsey seçilmesi fikrinin sunulması üzerine; delegeler 3 saate yakın süren tartışma ve değerlendirmelerle uygun yöntemin tüzüğe bağlı kalınması gerektiğinde birleştiler. Mevcut ATİK konseyinin önderliğinde Nisan 2017 tarihinde yapılacak olağan kongreye gidilmesi, var olan sorunların 23. kongrede tartışılarak çözülmesi ve yeni bir genel konsey seçiminin orada gerçekleştirilmesi görüşünü çoğunluk oy vererek kabul etti.

Berkin Elvan Futbol Turnuvası başladı

İstanbul: Ovacık Köy Dernekleri ve Munzur Çevre Derneği tarafından organize edilen **Berkin Elvan Futbol Turnuvası**'nın ilk kar-

şılaşması 4 Nisan günü Gazi Stadı'nda gerçekleştirildi.

Maçı izlemeye Elvan ailesi ve çok sayıda kişi katıldı. ÇKD ve MÇD futbol takımları arasında yapılan ilk karşılaşmada maçın hakemliğini sanatçı **Mehmet Ekiçi** üstlendi.

Maçta konuşma yapan MÇD başkanı **Hatun Esen**, "Çocuklar ölmesin, şeker de yesin, maça da gelsin" dedi. Baba **Sami Elvan** ise, "Keşke çocuklarımız öldürülmeseydi, buraya gelip top oynayabilse-lerdi" dedi.

Devrimci tutsaklardan ortak açıklama

H. Merkezi: Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Hapishanesinde bulunan TKP/ML, MLKP, MKP ve Devrimci Karargah tutsakları basına bir açıklama yaparak ağırlaştırılmış müebbet tutsaklara yönelik artan hak gasplarına dikkat çekti ve bu uygulamaları kabul etmeyeceklerinin altını çizdi.

“... sorun çözülmediği ve üstelik daha başka sorunlarla boyutlandığı için 2014 yılında başlattığımız süresiz açlık grevi sonucunda taleplerimiz kabul edilmiş, ağırlaştırılmış tutsaklar ‘iyi hal’ koşullarına bağlı olmaksızın 3 saat ve 3 kişi havalan-

dırmaya çıkarılmaya başlanmış, haftada 1'er saat spor-kütüphane hakkından yararlanmaları sağlanmıştır” denilen açıklama “aradan 2 yıl geçtikten sonra 2016 yılı Mart ayında yeniden başa dönmüş, ‘iyi hal’ şartını taşımadıkları gerekçesi ile ağırlaştırılmış tutsaklar havalandırmaya 1 saat ve tek çıkarılmaya başlanmış, spor-kütüphane hakları gasp edilmiştir” şeklinde devam etmektedir.

Açıklama şu vurgu ile son buluyor; “Böylece AKP-Sarayın siyasi öncülüğünde devletin halklarımıza karşı yürüttüğü faşist savaş siyasetinin bir

parçası olarak hapishanelerde de tutsaklara dönük saldırıların, baskı ve hak gasplarının yoğunlaşacağı anlaşılmaktadır. Hapishanelerdeki uygulamalar da bunu göstermektedir. Bu nedenle devrimci tutsaklar olarak bu uygulamaya karşı bir eylemlilik süreci başlatmış bulunuyoruz. İlk aşamada slogan atıp kapılara vurarak uygulamayı protesto ediyoruz. Sorunun çözümü yönünde bir gelişme sağlanmasını bekliyoruz. Ancak bu gerçekleşmediği takdirde başka yöntemler geliştirerek direnişimizi sürdüreceğiz. Bu uygulamaları kabul etmeyeceğiz ve direneceğiz. Bu konuda dıyarlı herkesin desteğini bekliyoruz.”

4.5G'nin Türkiye'deki karşılığı: Baz istasyonu cehennemi!

Telefon operatörlerinin 3G ve 4G'yi geliştirme tartışmalarına 2015 yılı başından bu yana başlaması üzerine AKP hükümeti 7 Haziran seçim vaatlerinde “4.5G'yi ülkemize getiriyoruz” şeklinde bir sinyal vermişti. Bu yazımızda 4.5G ile birlikte Türkiye'ye gelen-gelebilecek birçok sorunu incelemek istedik.

1 Nisan itibarı ile Türkiye'de birçok alanda 4.5G kullanılmaya başlandı, hatta bazı operatörler 4.5G'ye geçilmesinden kaynaklı bir kampanya düzenleyerek belirli limitlerle internet hediyesi verdi. Telefon teknolojisi her geçtiğimiz gün gelişmekte ve her gelişmeyle birlikte gelen en büyük sorun ise bildiğimiz üzere, çekim sorunu oluyor. Bu çekim sorununa ise operatör şirketleri insanların, doğanın ve dünyada yaşayan her türlü canlının hayatını riske atarak cevap oluyor ve her yere baz istasyonları kuruluyor. Bunlardan en görünür olan örnek ise geçtiğimiz aylarda gündeme gelen Kapalıçarşı'nın çatısına operatör şirketlerinin baz istasyonu yığınağı yapması oldu.

100 bin baz istasyonu daha gerekli!

Operatör şirketleri gerçekleştirdikleri basın toplantılarında 6 ay süre içerisinde Türkiye'nin % 95'ini kapsama sözü verdi. Bu şu anlama geliyor: Birçok bölgeye 30 bini aşkın baz istasyonu kurulacak. Zaten Türkiye'de sayısı 30 bini aşkın her operatörün baz istasyonu bulunmakta. Ancak 4.5G teknolojisini önceki baz istasyonlarının desteklememesi nedeniyle tekrar aynı sayıda hatta daha fazla baz istasyonu kurulması gerekiyor. Türkiye'nin 3 operatörü ile hesapladığımızda neredeyse 100 bin baz istasyonu yapılacağı gerçeği ortaya çıkıyor.

Birçok şehirde, mahallelerde baz istasyonu yapımına karşı çıkan mahalle halkı, hukuki olarak başlattığı süreçte durdurma kararı alınmasına rağmen baz istasyonlarının yapımı tüm hızıyla devam etmekte. Bilim insanlarının yaptıkları incelemelerde 4.5G teknolojisiyle birlikte gelecek yaklaşık 100 bin adet baz

istasyonunun etrafında yaşayan ağaçlar tamamen kuruyacak, yeşil bitkiler eğer bolca sulanmıyorsa en fazla 3 ay içerisinde tamamen yok olacak. Bölgede yaşayan insanlar baz istasyonunun kullanım oranına bağlı olarak daha erken yaşlanacak, kanser ve unutkanlık hastalıklarına yakalanma ihtimalleri % 80 daha fazla artacak. Aynı zamanda baz istasyonu yakınında yaşayan insanların derilerinde kuruluk, dudaklarında

çatlama, sürekli susuzluk hissi gibi sıkıntılar da yaşanacak. Buna rağmen operatör şirketleri maliyetten kaçmak için baz istasyonlarını şehirlerin ve yerleşkelerin içerisine kurmaktan hiç çekinmiyor, hatta para teklif ederek insanların yaşamlarını satın almaya ve o bölgedeki bulunan tüm canlıların hayatını riske atıyor.

Amaç gelişim mi, daha çok kâr mı?

Diğer bir tartışma konusu olan ise “4.5G ile birlikte kullanılan tarife/pa-

ketlerin ücretleri artacak mı, cebimize zararı ne olacak?” mevzusu. Bu konuda 1 hafta önce açıklama yapan operatör firmaları minimum 49 TL ücreti olan paketleri kullanıcılarına sundu. 4.5G'nin teknolojinin gelişmesinden çok, kâr hırsı için kullanıcılara sunulduğunu, bunun teknolojinin gelişmesi olarak lanse edildiği ise açık. Bu bağlamda doğaya zarar veren baz istasyonlarının yapımını çoğaltmak yerine daha önceden 3G ve 4G'yi destekleyen baz istasyonlarının 4.5G'yi desteklemesi ve aynı zamanda kapsama alanını çoğaltmak oluşacak radyasyon miktarını daha azaltmak de yardımcı olabilir.

Ancak şu anki sistem, 4.5G'nin çıkış tarihi belirlendiği andan beri telefonlarımızın 4.5G'yi desteklemesi için bize elinden geldiği kadar propaganda yaparak, “iyi yanlarını” dayatarak, zararlı olan noktalarını ise gün yüzüne çıkmasına izin vermemeye çalışıyor. Elbette teknolojinin gelişmesi iyi bir şey, ama hem doğayı, yaşam alanları katletmeden hem de aşırı tüketime yönlendirmeden de bu mümkün! Ancak derdi daha fazla kâr olanlar, reklamları, cumhurbaşkanından bakanlarına kadar devlet erkânı açıklamaları ile bir anda hayatımıza 4.5G'yi sokmaya çalışıyorlar. Aman dikkat!

Tutsaklara saldırı devam ediyor

H. Merkezi: Bakırköy Kadın Hapishane'de tutulan TKP/ML dava tutsağı **Hiyem Yolcu** göndermiş olduğu bir mektupta, hapishanedeki baskıların arttığına yer verdi.

Yolcu, hapishanede 7 Nisan günü, “İçeride bulundurulabilecek kişisel eşya, gıda, tıbbi malzeme ve diğer ihtiyaç maddeleri” başlıklı bir yazı dağıtıldığını bildirdi. Bu yazıyla birlikte, tutsakların sınırlı buldukları temel ihtiyaç maddelerinin daha da kısıtlanacağını vurgulayan Yolcu, tecrit-tredman politikalarına her gün bir yenisinin eklendiğini hatırlattı. Yolcu, son olarak, devrimci tutsaklara yönelik bu saldırılara karşı, dışarıda bulunan herkesin ses çıkarması gerektiğini vurguladı.

Ensar Vakfı kapatılsın

Dersim: YDG ve HDP Gençlik Meclisi üyeleri 45 çocuğa tecavüz edilen Ensar Vakfı'nın kapatılması ve aklamaya çalışan Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı **Sema Ramazanoğlu**'nun istifa etmesi için 5 Nisan günü Dersim merkezde bildiri dağıtımı gerçekleştirdi.

Abluka ve Katliamlara; Sömürü ve Hak Gasplarına Hayır!

1 Mayıs'ta Alanlara!

hükümeti, toplumun tüm kesimlerini teslim alabilmek, moral üstünlüğü sağlamak ve inisiyatifi ele geçirmek adına her şeyden önce mücadelenin ileri mevzisini düşürmeyi amaçlıyor.

Şimdiden 500 bini aşkın insanın yaşadığı mahalle ve ilçelerden sürgün edilmesi, tanklarla yıkılan bölgelere devlet eliyle el konulması ve önümüzdeki günlerde bu tablonun daha da ağırlaşacağına dair açıklamalar, TC devletinin söz konusu yöneliminin ne kadar kapsamlı olduğuna işaret ediyor.

Devlet, T. Kürdistanı'nda tıpkı geçmişte yaptığı katliamlar eşliğinde yeni bir toplum mühendisliğine soyunmuş durumda. Amaç Kürt halkının haklı taleplerini, baskı, şiddet ve katliamlarla bastırmak ve ona diz çöktürmek!

Söz konusu politikalar ülkenin her yanına örülen korku duvarları eşliğinde yürütülüyor. Devlet, besleyip büyüttüğü çeteler, neredeyse AKP propaganda bürosu gibi çalışan bilumum basın-yayın organları aracılığıyla halkımızı korku girdabında sınıf düşmanına tutunmaya davet ediyor. Yaşadığımız yoksulluğun ve yoksunluğun nedeni olan devlet, bize kurtarıcımızmış gibi can simidi atıyor ve ona tutunmamızı istiyor. Devlet, yelkenlerini şovenizm rüzgârıyla doldurarak tam hız yol almaya çalışıyor. Kürdistan'da işlediği katliamları bu sayede aklamayı hedefliyor!

Haksız Savaşın Faturası Emekçilere!

Gelinen aşamada her türlü demokratik hak ve özgürlük yaratılan bu korku ikliminin verdiği avantajla engelleniyor, yasaklanıyor. İşçi sınıfı ve emekçi yığınların insanca bir yaşam ve ücret uğruna verdiği mücadele "terör" parantezine alınıyor.

Devlet, sadece bununla da kalmayarak işçi sınıfının bedeller pahasına kazandığı haklarına yönelik planlı bir saldırı furçasına girişiyor. T. Kürdistanı'nda yürüttüğü haksız savaş boyutlandıkça AKP, işçi sınıfı ve emekçi halkımıza yönelik

saldırganlığını yükseltiyor. Değişik işkollarında, işçi sınıfının geliştirdiği her türlü eyleme, direniş ve greve devletin azgınca saldırması, yasaklaması bundandır.

Bugün işçi sınıfının uzun mücadeleler sonucu kazandığı kıdem tazminatının kaldırılması hedefleniyor. Bunun sonucunda patronların istediği zaman istediği kadar işçiyi rahatça işten çıkarmasının önü açılıyor. İşçilerin kiraya verilmesini düzenleyen "Özel İstihdam Büroları ve Esneklik" yasa tasarısı yani Özel İstihdam Büroları eliyle kiralık işçiliğin önü açılmak isteniyor. İşçilerin tam çalışma, tam ücret alma, hafta sonu tatili, senelik dinlenme, ihbar ve kıdem tazminatı hakkını kaybedeceği, sendika üyesi olma ve toplu iş sözleşmeden yararlanamayacağı, 80 yıllık iş hukuku uygulamalarıyla elde ettikleri kazanımlarının sona ereceği kuralı, güvencesiz bir düzen getiriliyor. Böylece işçi sınıfının en temel hakları yok edilerek tam bir kölelik düzeni getirilmek isteniyor.

Taşeron çalışmanın olmadığı bir işkolunun neredeyse kalmadığı günümüzde AKP hükümeti, "Taşerona kadro" yalanı ile yeni saldırılarının üstünü örtüyor. Kamuda taşeron çalışan işçilerin kadroya alınacağı propaganda edilirken işçilere taşeronu mumla aratan Özel Statülü Sözleşme ile "özel sözleşmeli personel" statüsü getiriliyor. Bu statüde çalışabilmek içinse işçilerden geçmiş birikimlerinden, özellikle kıdem tazminatından vazgeçmeleri dayatılıyor!

Böylece TC devletinin yürüttüğü haksız savaşın faturası yine Türk, Kürt uluslarından, çeşitli milliyet ve inançlardan emekçi halkımıza kesiliyor.

1 Mayıs'ta Alanlara

Devletin başta Kürt halkı olmak üzere tüm toplumsal kesimlere yönelik katliam, kuşatma, yasak, tutuklama ve hak gasplarına karşı 1 Mayıs'ta sokağa çıkmanın zamanıdır! AKP hükümetinin kaşıklı verip kepçeyle almasına, Kürdistan'da gerçekleştirdiği katliamların faturasını bize ödetmek istemesine dur diyelim! Abluka ve katliamlara sömürü ve hak gasplarına karşı bugün birlik olma, dayanışmamızı güçlendirme ve mücadeleyi büyütme günüdür!

1 Mayıs'ta korku duvarlarına ve yasaklara inat, geleceğimize sahip çıkmak için alanlarda olalım!

Uluslararası proletaryanın birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs yaklaşıyor. 1 Mayıs, çeşitli ulus ve milliyetlerden; inanç ve kimliklerden işçi sınıfının kendisini ezen, sömüren, geleceğini çalarak prangalara vuran ve karanlıklara mahkûm etmek isteyen zalimlere karşı isyanı ve direnişi kuşandığı, meydan okuduğu, başkaldırdığı günü temsil etmektedir.

2016 1 Mayıs'ına faşizmin, 7 Haziran seçimleriyle startını verdiği, 1 Kasım seçimleriyle birlikte iyice ivme kazanan; baskı, sindirme, gözaltı ve tutuklama; yasak ve abluka ile tüm bunlara eşlik eden katliamlarla giriyoruz. TC devleti bahsini ettiğimiz, toplumun tüm kesimlerine yönelik teslim alma, diz çöktürme yönelimine ilk olarak T. Kürdistanı'ndan başladı. Kürt halkının öz yönetim talebini bahane eden devlet, Amed-Silvan'dan Şırnak Silopi'ye, Sur'dan Cizre'ye Hakkâri Yüksekova'dan Mardin Nusaybin'e, T. Kürdistanı'nın dört bir yanında sokağa çıkma yasakları ve sıkıyönetimlerle, tanklar ve toplarla taş üstünde taş bırakmayarak, büyük katliamlara imza attı hala da atıyor.

Devletin kaptan köşkünde oturan AKP